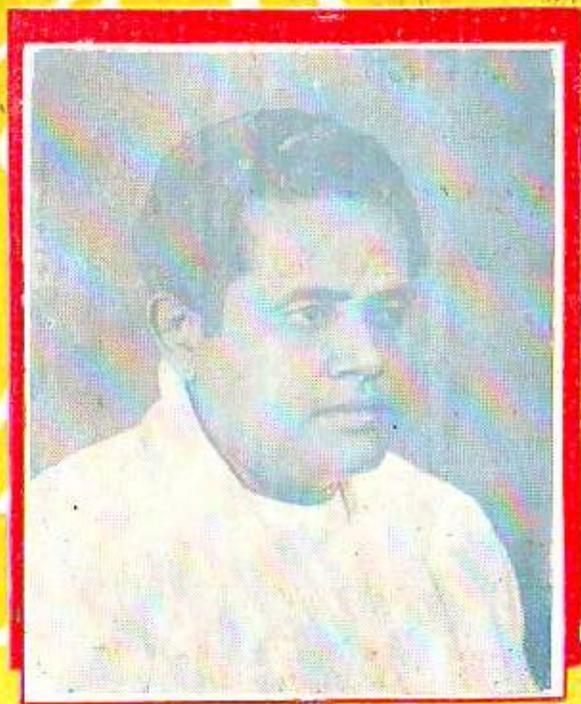

மனவகை

ஆசிரியர் : ராமநாத ஜோர்

உள்ள
35 சதம்

கலை, இலக்கிய மாத இதழ்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

— பூர் முருகன் — தச்சுத் தொழிற்சாலை

ஆறுகால் மடம்

ஆணைக்கோட்டை

உரிமை: வி. என். கோதாரம்

கட்டல் அமைப்பாளர்களே!

உங்கள் தேவைகளுக்குரிய சகல் விதமான
நிலை, கதவு, ஜன்னல், மற்றும் வீடுகளுக்குத்
தேவையான நவீன தளபாடங்கள் மலிவான
விலையில் தொழில் நுட்பத்துடன் செய்து கொடுக்கப்படும்

★ ஓடர்கள் குறித்த தவணையில் கொடுக்கப்படும் ★

★ பூர் கிருஷ்ணா ★ நேடியோ வேர்க்ஸ்

பஸ் நிலையம்

சன்னாகம்

★ நேடியோ திருத்துப்பவர்கள்
விற்பனையாளர்கள்.

★ மின்சார ஒப்பந்தக்காரர்கள்.

* நேடியோ உப உறுப்புக்கள் சயிக்கீள் உறுப்புக்கள்

* பெற்றோமாக்கல் உறுப்புக்கள் * மின்சார உபகரணங்கள்

தண்ணீர் இறைக்கும் யந்திர உறுப்புக்கள்
மற்றும் சாய்ப்புச் சாமான்கள் போன்றன
எம்மிடம் விலை மலிவாக பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உரிமையாளர்: சி. சிவகுரு (M. R. T. Ceylon)

ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்--கவி
யாதியினைய கலைகளில்--உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர்--பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்''

கொடி 2

செப்டம்பர் 1969

மலர் 18

ஆசிரியர்:

டொமினிக் ஜீவா

திங்கள் வெளியீடு:

அலுவலகம்

மல்லிகை,

60, கஸ்தூரியார் வீதி

யாழ்ப்பாணம் இலங்கை.

இந்தப் பூவில்...

மணிக் கரங்கள்

தலையங்கம்

இரசிகமணி

செல்வி சின்னையா

'ரவி'

செ. சிவசம்பு

'சம்ஸ்'

அ. யேசுராசா

எஸ். அருமைநாயகம்

'தெனியான்'

குருநகரோன்

மல்லிகையில் வெளிவரும் கதைகளிலுள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனையே. கட்டுரைகளில் வெளிவரும் கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர்.

'நந்தி'

சென்ற மாத மல்லிகை இதழ் கிடைக்கப் பெற்றவர்கள் பாராட்டி எழுதிய கடிதங்கள் மிக உற்சாகம் தரக் கூடியவை. இந்த உற்சாதம்தான் இலக்கிய உழைப்பிற்கு நிகரலரபம். எனவே தொடர்ந்து ஆக்க பூர்வமான தூண்டுதல்கள் கிடைக்கும் என்ற எதிர்கால நம்பிக்கையை முன்னெடுத்தே மல்லிகையின் பயணத்தில் தொடர்ந்து செல்கிறேன்.

இருந்தும் எனக்குப் பூரண திருப்தி இல்லை. இன்னுமின்னும் அழகாக-கவர்ச்சியாக - விஷய ஆழம் உள்ளதாக - காத்திரமான இலக்கியப் பிரச்சினைகளுக்குக் களம் அமைத்து சர்ச்சை செய்யக் கூடியதாக உங்களது மல்லிகை இதழ் அமைய வேண்டும் என்றே விரும்புகிறேன். இந்தளவு ஆத்ம அபிலாசையே உங்களது விருப்பமாகவும் இருந்தால் மல்லிகைக்குக் கை தந்து உதவுங்கள் உடன் உங்களது மணிக்கரங்களை நீட்டுங்கள். மல்லிகையின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்காக உதவியவர்களின் பெயர்கள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஈழத்து இலக்கிய உள்ளங்களின் சார்பில் அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றி உரியது.

அன்பன்

டொர்மினிக் ஜீவா.

ஆ. குருசாமி மலிபன் வீதி, கொழும்பு.	50-00
க. முருகேசு 129, ஆமர் ஸ்ரீட் கொழும்பு.	50-00
ஏ. இப்பால் (முதல் தவணை) தர்ஹா ரவுன்	25-00
ஏ. எம். முகமது உயரப்பலம், ஆனைக்கோட்டை	25-00
ஆ. குழந்தை அரசடி வீதி, நல்லூர்.	15-00
எஸ். பி. நடராஜா ஊரெழு:	10-00
வ, மாணிக்கம் பலாலி வீதி. யாழ்ப்பாணம்,	10-00
'தெணியான்' பொலிகண்டி:	5-00

கிருதயுகம்

இச் செப்டம்பர் மாதம் பாரதி மாதம். அம் மா கவிஞன் தான் புதிய யுகத்தின் எழுச்சியைத் தமிழில் முதன் முதலில் பாடிவைத்தான். கிருதயுகத்தின் வரவை இனங் கண்டு பாடிய உலகக் கவிஞர்களில் நமது பாரதி முதன்மையானவன். இன்று நடப்பது கிருதயுகம். என்று பூமண்டல மனிதன் தனது மனித ஆற்றல்கள் யாவற்றையும் திரட்டி பரமண்டலங்களை வெற்றி கொள்ள நினைத்து சந்திர மண்டலத்தில் முதலில் தனது பாதச் சுவடுகளைப் புதிய வைத்து விட்டானே அன்றே கிருத யுகம் தோன்றி விட்டது.

ஆனால் தமிழர்களாகிய நாம் இப் புது யுகப் பிறப்பைப் பற்றிச் சிறிதாவது சிந்திக்கின்றோமா என எண்ணிப் பார்ப்பது நல்லது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழன் வாழ்ந்த சுபீட்ச வாழ்வு பற்றிகதைகள் பல பேசத் தெரிந்த நாம் இன்னும் இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்குப் பின்னால் தமிழன் வாழ வேண்டுமே எனச் சற்றேனும் கவலைப்படுவது கூடக் கிடையாது. பழம் பெருமை பேசுவதில் உலகத்தில் முதன்மையானவர்கள் நாம் என்பதைத் தவிர, புதுப் பெருமை பேசுவதற்கு நம்மிடம் இன்று என்ன இருக்கிறது? இன்னும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் வரும் நமது பிற சந்ததியினர் நம்மைக் காட்டிப் பெருமை பேச நாம் எதைச் சாதித்திருக்கிறோம்?

விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம், கலை, கலாச்சாரம் பொருளாதாரம், சாதனை போன்றவற்றில் நாம் சாதித் ததுதான் என்ன?

கேள்விக்குப் பதில் மௌனம் தானா நாம் சொல்லும் பதில்?

எனவே புதிய தலை முறைக்குப் புதிய பொறுப்புக்கள் உண்டு. இந்த உலகத்தில் ஒரு அங்கமாகவும் நமது நாட்டில் ஒரு முற்போக்கான இனமாகவும் தேசம் பெருமைப்படக் கூடிய பகுதியினராகவும் நாம் விளங்கவேண்டுமாக இருந்தால் புதிய யுகத்துக்குரிய சிந்தனைகள் நம் மிடையே மலர வேண்டும். அப்போதுதான் மிக வேகமாக மாறி வரும் உலக மாற்றங்களுக்கு நம்மையும் ஈடுகொடுக்க வைத்து நமது மொழியையும் பாதுகாத்தவர்களாவோம். நம்மிடையே இருக்கக் கூடிய சாதி அகம் பாவம், சுரண்டல் மனோபாவம், உயர்வு தாழ்வு பேசுவதில் உள்ள அற்ப சந்தோசம், பழமை பேசுவதிலேயே உயர்ந்து விடலாம் என மனப்பால் குடிக்கும் கனவு நினைப்பது ஆகிய நாச எண்ணங்களுக்கு எதிராக நமது புதிய தலை முறை சிந்தனைத் தெளிவுடன் போராட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் தோன்றி வரும் புது யுகத்தை அங்கீகரித்தவர்களாவோம். பழைய-சென்று போன யுகம் ஒன்றில் நடந்து முடிந்துபோன சம்பவங்களாகவே நாம் அதைக் கருத வேண்டும்.

கிருதயுகம் தோன்றி விட்டது. இக் கிருத யுகத்தில் தான் நாம் வாழுகின்றோம் என்ற உணர்வு வந்தாலே தற் போதைக்குத் தமிழர்களுக்குப் போதுமானது.

உழைப்பால் உயர்ந்த வாசன்

இரசிகமணி கனக செந்திநாதன்

- ✿ அதிர்ஷ்டத்தை நம்பாமல் உழைப்பை நம்பியவர்தான்
- ✿ முயற்சிக்கு விளம்பரம் முக்கியம் என்று காட்டியவர்.
- ✿ நம்மாலும் சில விடயங்களைச் சாதிக்க முடியும் என்று காட்டியவர்.
- ✿ ஆட்களை எடைபோட்டு அவர்களைத் தகுந்தபடி பயன்படுத்தியவர்.
- ✿ ஸ்தாபனப் பெருமையே பெரிது தனிமனிதரின் கீர்த்தி சிறிது என்று நிலை நாட்டியவர்.
- ✿ தாயன்பும் தாயகப் பற்றும் மிகுந்தவர்.
- ✿ அடக்கத்தையே அணிகலனாகப் பூண்டவர்.
- ✿ ஆனந்தவிகடன் ஆசிரியர்; ஜெமினி அதிபர்.

அவர்தான் எஸ். எஸ். வாஸன். அவர் வாழ்க்கை வரலாறு முன்னேறத் துடிக்கும் வாசிபர்கள் அறிய வேண்டிய ஒன்று.

சிந்தனையைத் தூண்டி, செயல் திறனை முன் வைத்து புரட்சிகரமாக எழுதியவர் வ. ரா. அவருடைய 'தமிழ்ப் பெரியார்கள்' என்ற நூல் வெளிவந்ததும் (1943) பலர் முணுமுணுத்தார்கள். அவரைப் பெரியார் எனக் கூறலாமா? என்று கூக்குரல் எழுப்பினார்கள். அதுவரை காலமும் 'பெரியார்' என்பதற்கு ஏதேதோ வரையறை வைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் செய்த சசைலப்பைக் கண்டு வ. ரா. அசைந்து கொடுக்கவில்லை இறுதியில்... வ. ரா. போட்ட புள்ளிதான் சரியாக இருந்தது அவர் குறிப்பிட்ட பெரியார்களில் ஒருவர் எஸ். எஸ். வாசன். பதினைந்து வருடம்கழி

நிபின் எண்ணிப் பார்க்கையில் வ. ரா. விண்மேதைத்தனம்விளங்குகிறது வாசனைப் பற்றி எழுதாமல் விட்டுவிட்டால் அந்த நூல் ஒரு குறைபாடுடைய நூலாகவே இருக்கும் என்பதும் புலனாகிறது. வ. ரா. எழுதுகிறார் 'வாழ்க்கை என்ற போர்க்களத்தில் அங்குலம் அங்குலமாக போராடி முன்னேறி வந்தவர் வாசன். அவரைத் தட்டிக்கொடுக்க எந்தப் பெரியாரும் முன் வரவில்லை. அவரை மட்டுப் படுத்த முன்வந்தவர்கள் எத்தனை பேர்களே? ஆரம்பத்தில் அவரைப் பற்றி நல்ல வார்த்தை சொல்ல ஈ காக்கைகூடக் கிடையாது. அவதூறு பேசுவோ ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இருந்

தார்கள், யாரும் வாசனைக்கை தூக்கி விடவில்லை. தன்கையே தனக்குதவி என்ற கொள்கையில் ஊழிப் போனவர் வாசன் "வாழ்க்கை என்றபோர்க்களத்தில் அங்குலம் அங்குலமாகப் போராடி முன்னேறி வந்தவர் வாசன்" என்ற வரி நூற்றுக்கு நூறு உண்மை என்பதை அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை ஓரளவு அறிந்தவர்கூட உணர்ந்திடுவர் தஞ்சை மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டியில் 1903 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 10 ஆம் திகதி பிறந்த வாசன் இரண்டாண்டுகிடையில் தந்தையைய இழந்து தாயின் அரவணைப்பில் வாழலானார் இவரின் முழுப் பெயர் ஸ்ரீநிவாசன், தாயின் பெருமுயற்சியால் வாசன் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் இளநர் மீடியட் வரை படித்தார். அப்பால் படிப்பதற்கு வசதியற்ற வராகி ஏதாவது பிழைப்புக்கு வழி தேட வேண்டியவரானார். பத்திரிகை விற்பனையோடு குடியரசு (பெரியார் நடாத்திய பத்திரிகை) முதலிய பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் சேகரித்துக் கொடுக்கும் வேலையையும் மேற்கொண்டார். தாமே கிருஷ்ண ஏஜென்ஸி என்ற பெயரில் ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவி புது முறையில் விளம்பரம் செய்தார். "ரூபாவுக்கு 144 சாமான்கள்" இந்தப் புது முறை விளம்பரம் வாசனுக்கு மிகப் பெரிய வெற்றியை அளித்தது. விளம்பரத்தின் சக்தியை அன்றே வாசன் அறிந்து கொண்டார்.

தம்முடைய பொருள்களுக்கு விளம்பரம் செய்யத்தமது பொறுப்பில் ஒரு பத்திரிகை இருந்தால் நல்லது என உணர்ந்த வாசன் 1928 ஆம் ஆண்டில் விகடன் பத்திரிகையை வேரெரு குவரிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கி

(ரூபா 300க்கு) இரண்டாயிரம் ரூபாவில் ஒரு உடைந்த அச்சு யத்திரத்தையும் பெற்று துணிந்து பத்திரிகைத் துறையில் இறங்கினார். ஆனந்த விகடன் வெளி வரலாயிற்று. 'வருடம் ஒரு ரூபா அனுப்பி வைப்புகள் விகடன் உங்கள் முற்றத்தில் வந்து குதித்து விடுவான்' என்று விளம்பரத் தோடு மாதம் ஒரு முறை வந்த விகடனை நாங்கள் ஆவலோடு அந்தக் காலத்தில் படித்த துண்டின் மாதம் இரு முறையாய் மும்முறையாய் - வாராந்திரப் பத்திரிகையாய் வந்த விகடனின் வளர்ச்சியே தமிழ் இலக்கிய சரித்திரத்தின் ஒரு பகுதியாகும்; நாற்பது வருடங்கள் ஆனந்தவிகடன் செய்த தமிழ்ப் புரட்சி மகத்தானது. (சிலர் ஆழம்-அகலம்-சிந்தனை - புரட்சி என்பவர்கள் இந்த அகப் புரட்சியை மறுக்கலாம் ஆனால் பழம் பத்திரிகைகளோடு போரடித்தவர்கள் இதை மறுக்க மாட்டார்கள்) மணிக் கொடியோடு தொடர்பு கொண்ட வ. ரா. அவர்களே பின் வருமாறு கூறுகிறார்.

"விகடன்பத்திரிகை வெற்றியோடு நடக்கவாவது நீடித்த காலத்துக்கு விகடமாக எழுத முடிகிறதாவது என்று சாபம் கொடுப்பதைப் போல உளறிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு ஆனந்தவிகடன் புத்தி புகட்டி விட்டது. தமிழ் நாட்டில் பத்திரிகை படிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருந்த காலமுண்டு ஆனந்த விகடன் தோன்றியதும் அந்தக் காலம் மறைந்தது"

வாசனுடைய வெற்றிக்கு முக்கிய காரணம் தகுந்த ஆட்களைப் பொறுக்கி எடுத்துச் சரிசாண முறையில் உபயோகித்

துக் கொண்டமைதான் 'கல்கி' என்ற பேரெழுத்தாளரையும் 'மாலி' என்ற சித்திரக்காரரையும் அவர் ஆனந்தவிகடனுக்கு சரியாகப் பயன் படுத்தினார். பதின் மூன்று வருடகாலம் 'கல்கி' ஆனந்த விகடனில் தொண்டாற்றினார். அதுவே அவரது பொற்காலம் தமிழினின் இதயமெல்லாம் கலந்து அவர்தம் நகைச்சுவை மூலம் அகப் புரட்சியையே உண்டாக்கி விட்டார் கல்கி.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி மூலமே விகடன் நடக்கிறதென்றும் கல்கி இல்லாவிட்டால் விகடன் விழுந்து விடுமென்றும் கதைத்தவர்கள் வாயடைத்துப் போகும்படி செய்தார் வாசன், இரண்டையும் பொய் என்று நிரூபித்துக் காட்டினார். ஸ்தாபனப் பெருமை முக்கியமல்லாமல் தனிப்பட்டவர்களது கீர்த்தி மிக முக்கியமல்ல என்று நிரூபித்துக் காட்டினார், பிரபல எழுத்தாளர்கள் கல்கியோடு விகடனை விட்டு விலகியபோது 'தேவனை' ஆசிரிய பீடத்துக்கு உயர்த்தி அவரிடமிருந்த எழுத்தாற்றலை உலகறியச் செய்தார். தேவன் பதின்மூன்று ஆண்டுகளாக விகடனின் நிர்வாக ஆசிரியப் பொறுப்பை ஏற்று ஜஸ்டிஸ் ஜகநாதன், வி. ஜி. டி. சந்துரு முதலிய அழியாப்புகழ் பெற்ற கதைகள் மூலம் விகடனை உயர்த்தினார்.

தமிழ்ப் பத்திரிகைத் துறையை அடுத்து வாசன் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டதுறை சினிமாத்துறையாகும். இரட்டைக் குழலூதும் சிறுவர்களைக் (ஜெமினி முத்திரை) கண்டதும் நல்ல தமிழ்ப் படமாகவே இருக்கும் என்ற நிலைக்கு ஜெமினியை உயர்த்தியவர் வாசன் சதிலீலா வதி என்ற கதையின் மூலம்

சினிமா உலகத்தோடு தொடர்பு கொண்டவர் வாசன் விநியோகஸ்தராகி 'ஜெமினி' ஸ்ரீடியோவை அமைத்து சந்திரவேகா, அபூர்வசகோதரர்கள், ஓளவையார் முதலிய பிரமாண்டமான படங்கள் மூலம் தமிழ் நாட்டையும் வடஇந்தியாவையும் பிரமிக்க வைத்தார் மிஸ்மாலினி, மோட்டார் சந்திரம்பிள்ளை முதலிய நல்ல தமிழ்ப் படங்களை எடுத்து வெற்றிகரமாக ஓடச் செய்தார் சென்னையில் முதன் முதலாக வர்ணப்பட 'லாபாடரி' யைக் தொடங்கியவர் வாசன்தான்.

கல்கி அவர்கள் ஆனந்தவிகடனை விட்டு விலகி 'கல்கி' பத்திரிகையை ஆரம்பித்து தமிழ் சினிமாவின் நீளம் குறைக்கப்பட வேண்டும் 14000 அடிக்குள், எண்வாசனோடு 'போர்' தொடுத்தார் தமிழினசூரியக்கத்தையும் தொடங்கினார், இவை இரண்டும் வாசனுக்கும் பிடிக்காத சங்கதிகள் பொதுமேடைகளிலும் ஆனந்த விகடனிலும் வாசன் அதற்குத் தக்க பதில் கொடுத்தார். எனினும் ஓளவையார் படத்தை எடுத்து வாசன் முடித்ததும் கல்கி அவர்களை நேரே சந்தித்து படத்தைப் பார்வையிட்டு விமர்சனம் எழுத வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். எவ்வளவு பெருந்தன்மை! கல்கியோ வாசனிலும் ஒருபடி மேலே போய்த்தன் பெருந்தன்மையை நிரூபித்தார் ஓளவையார் படத்தைப்பற்றிக் கல்கி எழுதியிருந்ததில் சில துணுக்குகள்:

"சோழமன்னன் ஓளவையூதாட்டிக்கு அளித்த வரமே புகக் காட்சிகளின் மூலமாக ஹீ எஸ். எஸ். வாசன் லெஸிள் பி; டெமிலையும், அலக்சாந்தர் கோர்ட்டாவையும் புறமுதுகி

டும்படி செய்திருக்கிறார், பட உலகில் இந்த ஓளவையார் ஒரு அற்புதம் மேனாட்டிலே கூடயாரும் சாதித்து அறியாத அற்புதம் ஓளவையார் படத்தில் தமிழும், தமிழிசையும் தமிழர்பண்பாடும் ஒன்றையொன்று தழுவி நிற்கின்றன மூன்றுதங்கக் கம்பிகளைச் சித்திர விசித்திர வேலைப் பாடுகளுடன் பின்னிவிட்ட சங்கிலித் தொடரைப்போல அவை திகழ்கின்றன.

கல்கி ஓளவையார் படத்துக்கு எழுதித்தன் பெருமையை நிலை நாட்டினார். வாசன் கல்கி அமரரானபோது தம்மை விட்டுப் போய் 'கல்கி'யை ஆரம்பித்தார் என்பதையும் மறந்து கண்ணீரில் தோய்த்து ஆனந்த விகடனில் தலையங்கம் எழுதிப் படத்தோடு வெளியிட்டாரே அந்தப் பெருந்தன்மையை என்னென்பது! கல்கிவளர்த்த தமிழ் என ஆனந்தவிகடனில் பலமாதங்களாக அவரது பழைய கட்டுரைகளை வெளியிட்டாரே வாசனின் பெருந்தன்மையை எந்த வார்த்தைகளால் புகழ்வது!

பலவருடங்களாக வாசனோடு தொடர்புள்ளவரும் ஓள

வையார் படத்தில் முக்கிய பங்குகொண்டவருமான கவிஞர் கொத்தமங்கலம்சுப்பு ஒருபேட்டில் (உமா பத்திரிகை) கூறியவை இவை:

'என் சிறுமைகளை மன்னிப்பவர்; என்பெருமைக்குக் காரணமானவர். மனிதர்கள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு எடுத்துக் காட்டு என மையே உருவானவர். இதயத்தில் கடல்போன்றவர் பிறருக்கு இன்னலே செய்யாதவர்'

ஈட்டல், அதை நல்வழியில் செலவிடல் என்பதற்கு உவமையனவர்காங்கிரஸ்பக்தசர்ராஜ்ய சபையில் உறுப்பினர், பத்ம பூஷண் என்ற அரசாங்க விருது பெற்றவர்.

'இவை எல்லாவற்றுக்குமாக ஈழத்து வாசகன் ஒருவன் வாசனைமதிக்கத் தேவையில்லை. அவருடைய முயற்சி, அவரது பெருந்தன்மை, அவரது பத்திரிகைச் சேவை இவைதான் அவரது மதிப்புக்குக் காரணங்கள்.

நமது தாய்த்திருநாடான இலங்கையில் தரமான கலைஞர்கள், அறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நெஞ்சு நீமிர்த்திப் பெருமையுடன் உலகிற்கு உரைக்கும் நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மாத இதழ், மல்விகை.

ஈழத்துக் கலைஞர்களின் உரிமைக்குரலை முன்னெடுத்துச் செல்வதுடன் அதற்காகத் துணிந்து போராடும் தனிப் பெரும்சஞ்சிகை. தென்னிந்தியச் சாக்கடை இலக்கியத் திணிப்பிற்கு எதிராகத்தனிக்குரல் கொடுக்கும் ஏடு. சந்தாதாரராகுங்கள்; நமது கைகளைப் பலப்படுத்துங்கள்.

வீட்டை அழித்தவர் யார்?

செல்வி ம. சின்னையா

வீட்டை அழித்தவர் யார்?—உம்மை வீதியில் விட்டார்கள் ஏன்? நாட்டை வளர்த்தவர் நீர்—இன்று நாணியே நிற்பதும் ஏன்?

கோட்டைபல கட்டியவர் வாழ்ந்திட—நீர் குடிசையில் ஈர்க்கிலா பொறுக்கிறீர்? சேட்டைகள் யாரிடம் செய்கிறார்?—நம் சேரின்றி வாழ்ந்திட இயலுமோ?

சாக்கடை நீரிலே வாழ்கிறீர்—அவர் சந்தனக் காட்டிலே தோய்கிறார் நோக்கினில் யாருயர் தாழ்ந்தவர்?—நீதி நோக்கியோ உம்பங்கை விழுங்கினார்?

காரிலே திரிகின்றார் யார்காசு—நெற்றி கொட்டிய வியர்வையின் துளிகளா? சோறின்றித் தெருவில் நிற்கும்நீர்—என்ன சுகத்தைத்தான் கண்டவர் பின்னேகின்றீர்?

உழைப்பினால் வீட்டையும் கட்டியே—அவர் உண்டிடச் சகலமும் ஆக்கினீர் களைப்பினில் சாய்ந்திடத் திண்ணையா?—பருகக் கஞ்சியா? சுகமென்ன நீர்கண்டீர்?

நாட்டிற்குப் பொதுவுடைமை கவிஞன் நாளை
நாட்டினர்க்கும் உயிர்மூச்சாம் அவன் மனையோ
ஏட்டினிலே அடங்காத செய்தி நூறு
எடுத்தோதில் மனம் பதைக்கும் கவிதைக்கான
பாட்டிற்கும் அவன்மனையோ பொருந்தரதப்பா
பாழ்மனையோ பரர்புகளும் கவிதைக் காடு
வீட்டிற்கு அவன்மட்டும் சொந்த மல்ல
வாழ்கின்ற ஜகத்திற்கு அவனோர் தெய்வம்

அடுப்பினிலே மேடெழுந்த சாம்பல் காடு
அதன்மேலே கால்நீட்டிப் பூனை தூங்கும்
இடுப்பினிலே கைக்குழந்தை பசியால் துள்ளி
இடும் கண்ணீர் தாய்நெஞ்சை நனைக்கும்; பெட்டி
அடுக்கினிலே புத்தகத்துக் காடு! மூலை
அருகினிலே செல்லோடு பரம்புப் புற்று
தடுக்கினிலே சிறுபிள்ளை பசியால் துஞ்ச,
தாயும்தன் துயர்பொறுக்கா தழுவுள் விம்பி

மூலையிலே சுவரோடு செல்லின் புற்று
முழுசாக எழுந்திருக்கும் கூரை தொட்டு!
சாலையிலே போவோரின் கண்கள் உள்ளே
சாரும்ங்கு வெளிமறைப்போ படங்குத் துண்டு:
காலையும் மாலைவரும் போகும் இந்தக்
கனிமனையில் காலமட்டும் தனித்தே நிற்கும்
ஓலையிலே உயிரில்லை! வானம் தொங்கும்
ஒளியிருக்கும் அவன்நெஞ்சின் வாழ்வைப்போல!

இருபக்கச் சுமைதாங்கும் சுவரின் பக்கம்
இருகாலில் நிற்கின்ற மேசை முன்னால்
ஒருகாலம் கிழங்கேதோ கடையில் வந்து
ஒதுக்கிவிட்ட பெட்டியொன்று அதனில் குந்தி
கிறுக்குகிறான் ஏதோ; குப்பைக் காடாய்!
கிடக்கிறது அவன்முன்னால் கவிதைத்தாள்கள்
வெறுப்போடு அவன்மனைவி பரர்த்து நிற்பாள்
இருப்போடு அவன்குனிந்து எழுதிச் செல்வான்!

உண்பதற்கும் வழியில்லை உடுக்கத் தானும்
உடையில்லை கட்டியதைத் தவிர, பெண்ணோ
கண்கலங்கி நிற்கின்றாள்; மண்ணில் வீழ்ந்து
கதறுகிறார் பாலகர்கள் துடி துடித்தே!
கண்ணற்ற ஏழையினர் வாழ்வில் கூட
காணாத இக்கொடுமை அடடாமோசம்;
மண்புகளும் மாகவிஞன் மனையா? ஏனோ
மறைந்தபின்னே அவன்புகழைப்போ ற்றுவாரே!

வளலாயூர்; செ. சிவசம்பு

ஆண்டவனே அகிலத்தை ஆக்கியளித் தருள்பவனும்
வேண்டுதல் வேண்டாமை அற்றவனும் நீயென்றே
மாண்புடைய உன்னடியார் மொழிகின்ற ராகையினால்
ஈண்டுசில குறைகளினை மொழிகின்றேன் செவி மடுப்பீர்!

இவ்வுலகைத் தோற்றுவித்து இன்னுயிர்கள் பலபடைத்து
அவ்வுயிர்கள் நேர்வழியில் வாழ்வதற்காய் நெறிபடைத்து
பவ்வியமாய்ப்பார் காக்கும் பரம்பொருளே! நீர்படைத்த
எவ்வுயிரும் உன்நெறியில் நடக்கின்ற வேளையிலே!

பகுத்தறிவு படைத்தவராம் மனிதர்மட்டும் பாரினுக்காய்
வகுத்துவைத்த உன்னுடைய நெறிகளினை ஒதுக்கிவிட்டு
பகுத்தறிவு படைத்துவிட்ட காரணத்தால் கீழ்நெறிகள்
வகுத்தவற்றை வேதநெறி இவையென்றும் விளம்புகின்
[ரூர்.

ஆண்டவனே நீபடைத்த உயிரனைத்தும் சமமென்ற
மாண்புடைய நீதினை மாய்த்துவிட்ட மனிதகுலம்
வேண்டாத நால்வர்ணம் வேதநெறி என்றுசொல்லி
தீண்டாமை போற்றுகின்றார் தீமைகளை நாட்டுகின்றார்

வேதநெறி அத்தனையும் ஆண்டவனே உன்மொழியாம்
பாதகர்கள் கூறுகின்றார்! பேதமை வளர்த்திடவே
ஆதியந்த மற்றவனே அறமழிப்போர் செயல்கண்டும்
ஏதுமறி யாதவன்போல் இருப்பதுவா உன்நீதி?

நீதினை காட்டிடவும் நீசர்களை நசுக்கிடவும்
ஆதியிலே பலதடவை அவதாரம் நீரெடுத்த
சேதினைச் செப்புகின்ற புராணங்கள் பலபடித்தேன்
சாதினை ஒழித்திடவும் சர்வேசா நீவருவாய்!.

“பொல்லா நிலவுலகம் போதும்பா, போதும்!
நல்லாய் இருக்கின்றேன் நமனிடத்தில் — ஓராண்டின்
முன்பே இறந்து மேலோகம் வந்த பின்னர்
என்ன அன்பப்பா! இனித்தான் என்ன பயன்?
“வாடிப் போய்விட்ட பயிருக்கு வான்மழையாம்
தேடிக் கண்டெடுக்காச் சுடர்மணியாம்; — சமூகத்தை
தட்டி எழுப்பிய நம்கவிஞர் திலகத்தை
பட்டி தொட்டியெல்லாம் புகழ்தற்கு வழிவகுப்போம்”
என்றெல்லாம் ஏற்றிப் போற்றுகிறார்! என்பெயரில்
பென்னும் பெரிய விழாவெடுக்கப் போகின்றார்!
சித்திரத்தில் என்முகத்தைத் தீட்டிப் பதித்தேதோ
முத்திரையும் போடுவதாய் முழங்குகிறார்!—அம்மட்டா?
நினைவு மலர்போட்டு நான்செய்த கவிதைகளைத்
துணைக்கொண்டு கட்டுரைகள் தருவாராம்! இவற்றோடு
கண்டோர்கள் போற்றக் காசெல்லாம் சேர்த்துமணி
மண்டபமும் கட்டுவதாய் மொழிகின்றார் கேட்டீரா?
நற்கவிஞர் கோமானின் நாமம் அழியாது
பொற்பணிகள் வேண்டுமெனப் போட்டிருந்தார்பேப்ப
ரிலே
செத்துப்போய் ஆண்டொன்று சென்றிடினும் என்நினைவு
செத்துவிட வில்லையப்பா! கேளும் இனிச் செப்புகிறேன்:
செத்த சடலத்தின் முகத்தினிலே ‘சீல்’ வைத்து
குத்துதற்கா முத்திரை?...கவிஞனென விட்டிடட்டும்
பத்திரி கைக்கோர் பாட்டனுப்ப பத்துச்சத
முத்திரையும் இன்றிநான் முணங்கியநாள் எத்தனையோ
சாண்வயிற்றுத் தீயைத் தணிப்பதற்கும் என்னிந்த
எண்ணாண் உடம்பைக் காப்பதற்கும் என்னென்ன
பாடெல்லாம் பட்டேன்?. பழங்கதைதான்!—சிலைசமைக்க
போடுகிறார் பணக்கட்டை! பொல்லாத உலகமப்பா!
நினைவுமலர் போடுதற்கு நம்ரசிகர் ஆயிரமாய்க்
கணக்கிலே பணம்சேர்க்கும் காலமிது!—அன்றெனது

கவிதைத் தொகுதிக்காய் நான்பட்ட கடன்பறி
இவருக் கெங்கே தெரிகிறது? இம்..விதிதான்!
சுப்பையா பிரஸுக்கு சுனையாக எண்ணூறு
இப்போதும் கடனென்று ஏங்குகிறார் என்மனைவி
மணிமண்டபம் என்று விணுக்கும் பணத் தொகையால்
என்வீட்டு வாடகையின் ஏழாண்டுப் பாக்கியினை
கொடுத்துவிட் டால்என்ன?...கவிபிறந்த இடமலவோ?
விடுவோம்...இன்னுமொரு விஷயம்!—இன்றுவந்த
‘நாள்’பேப்பர் நடுத்தாளில் மலர்போட் டிருந்ததெனக்
கேள்விப்பட்டேன்!...—கவிஞர் பேர்சொல்லி
லிளம்பரம் சேர்த்து வியாபாரம் செய்யுமிந்தப்
‘பச்சைப் பேப்பர்’ ஒரு பாட்டிற்கு எவ்வளவு
பிச்சை போடுகிறது தெரியுமா?...சே; வெட்கம்!...
வாழும் கவிஞர்க்கு வகைசெய்யாப் பத்திரிகை
வீழ்ந்தழிய வேண்டும்! வரட்டுமா நன்றி” —இது
குவிந்த கனவுலகக் காட்சிதனில் வந்த பளங்
கவிஞன் சொன்ன கதை!

பெருமிதம்

[அ. யேசுராசா]

என்னுடைய வாழ்வுக் காலம்
காலத்து ஒரு நாளில்
சந்திரனில் முதல் மனிதன்
காலடியை எடுத்து வைத்தான்!
நீண்ட....., மிக நீண்ட
அண்ட வெளிச் சூனியத்துள்
சுற்றுகிற கிரகத்தில்
மனிதத் தடம் பதியத்,--
தொடங்கிய தோர்,
யுகத்தின் முதல் நாளில்
நானும், வாழ்ந்திருந்தேன்...!

திரைப்படப் பிரச்சினைகள்

எஸ். அருமைநாயகம்

இந்தியாவில் சினிமாதொழில் தொடங்கி முப்பத்தைந்து வருடங்களாகி விட்டன. இலங்கையில் இருபது வருடங்களாகி விட்டன. ஐரோப்பாவில் சினிமா கண்டுபிடிக்கப்பட்டு எழுபத்தைந்து வருடங்களாகிவிட்டன. தோமஸ் அல்வா எடிசன் என்பவர் 1889ம் ஆண்டு ஒரு ஒழுங்காக இயங்கக் கூடிய சினிமா கமெராவைச் செய்தார். முதன் முதலாக அசையும் படத்தைக் கண்டுபிடித்தவர் யார் என்று சொல்லமுடியாது. இங்கிலாந்து, யேர்மனி, பிரான்ஸ், அமெரிக்கா ஆகியநாடுகளில் பலர் பலகாலமாக எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளாக இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கின்றனர். 1928இல்தான் பேசும்படம் ஆரம்பமாகியது. இன்று அதிசயிக்கத்தக்க முறையில் சினிமாக்கலை வளர்ந்து விட்டது. 70.மி.மீ. திரைகளில் பிரமாண்டமான அளவில் காட்சிகளை நேருக்குநேர் பார்ப்பதுபோல் பார்க்கிறோம், “ஸ்ரீறியோ” என்னும் ஒலிப்பதிவு முறையில் அப்பிரமாண்டமான திரையில் நடிகர் எந்தெந்த இடத்தில் நின்று பேசுகிறாரோ அந்தந்த இடத்திலிருந்து சப்தம் வருவதைக் கேட்கிறோம், முப்பரிமாண முறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டதெனினும் அதை இன்னும் வளர்ச்சியுறச் செய்வதற்கு முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. “ஸ்மெலோரமா” என்னும் சாதனத்தின் மூலம் படத்தில் காட்டப்படும் பொருட்களின் வாசனையையும் பார்வையாளர்கள் முகரக்கூடியதாக விஞ்ஞானிகள் செய்துகொண்டிருக்கின்றனர்,

இங்குள்ள வாலிபர்கள் வேலைதேடும் நோக்கத்தோடுதான் இலங்கை சினிமா ஸ்ரூடியோக்களுக்குள் நுழைகிறார்கள். ஏதோ ஓர்வேலை செய்ய வேண்டும் அதற்காகவே அவர்கள் செல்கிறார்கள். தவிர் எந்தவித இலட்சியங்களும் இவர்களுக்கில்லை, இவர்கள் தங்கள்வேலையில் எப்படித் திறமை காட்டமுடியும்? சினிமா கொம்பனிகளில் ‘டெக்னீஷியன்சாக’ போய்க் கடைசியில் அக் கொம்பனிகளில் கிளார்க்குகளாக நிலைத்து விடுகிறார்கள். இவர்களுடைய நோக்கமெல்லாம் ஏதோ ஓர் வேலைசெய்தால் போதும் என்பதே இப்படிப்பட்டவர்களுடைய கையில் தான் இன்று இலங்கையில் சினிமாதொழில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறது, பல வாலிபர்கள் இலங்கை ஸ்ரூடியோக்களுக்குள் நுழைவார்கள் மூன்ற

வது நாளே தாங்களும் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புவார்கள் இவர்கள் கவனமெல்லாம் தங்கள் உடைகசங்காமல் இருக்கிறதா என்பதிலேயே இருக்கும். தங்களுக்குமேல் வேலை செய்பவர்கள் ஏதாவது சொல்லிவிட்டால் உடனே இவர்கள் மானம் இழந்து உயிர்வாழ்வதா என்று சொல்லி ஓடிவந்து விடுவார்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் பலரையும் நானறிவேன் இன்னுமொருசாரார் இருக்கின்றர், அ. ஆவனா படித்தவுடனே தங்களைக் கலைக்கடல்களாகப் பாவனை செய்துகொண்டு அதோடு பயிற்சி செய்வதை நிறுத்தி விடுகின்றனர்,

இங்கு வெளியான பல சிங்களப் படங்களைப் பார்க்கும் தோறும் ஒன்றிலிருக்கும் பிழைகளே மற்றெல்லாப் படங்களிலும் தொடர்ந்திருப்பதைக் காணலாம் பிரதானமாக ஒரு படத்தில் மற்றக்கலையம்சங்கள் குறைந்திருந்தாலும், ஒளிப்பதிவு ஒலிப்பதிவு ஆகிய இரண்டும் நிறைவு பெற்றிருக்க வேண்டும். சினிமாக்கலையின் மூலதாராமே இவையிரண்டும் தான். இலங்கைத்தியேட்டர்களில் ஓடியமுதல் இரண்டு தமிழ்ப்படங்களிலும் இக்குறைகள் அளவுக்கதிகமாக உள்ளன. சினிமாக்கலை இவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்கும் இன்றைய நிலையில் மேற்படி படங்களை பார்க்கும் போது குழந்தைகள் வீடுகட்டுகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு மணவீடு கட்டி விளையாடுவதற்கு ஒப்பாகும். மேற்படி படங்களில் இரண்டாவது படத்தின் டைரக்டர் எனக்குச் சொன்னார்; “முதலாவது படத்தில், ஒருபடத்தில் விடக்கூடிய எல்லாப்பிழைகளையும் விட்டிருக்கிறார்கள், அதனால்தான் அது தோல்வியுற்றது” என்று. ஆனால் அவருடைய படத்திலும் அவர் கூறிய அத்தனை பிழைகளும் இருப்பதைப் பார்க்கும் போது எல்லாவற்றையும் அவர் புஸ்தகத்தைப் படித்துப் பாடும் பண்ணியதுபோல மேற்படி அபிப்பிராயத்தையும் படித்தே எனக்குச் சொல்லியிருக்க வேண்டும் என்றுதான் நினைத்துக் கொண்டேன்.

இன்று இலங்கையில் படமுதலாளிகளில் அதிகமானோர் கலையப்பற்றி அதிகம் கவலைப்படுவதில்லை. அவர்கள் வியாபார நோக்கத்தோடு பணத்தை முதலீடு செய்கின்றனர். படத்தின் பொறுப்பு முழுவதும் டைரக்டர் மீது விழுகிறது. டைரக்டரே படத்தின் வெற்றி தோல்விக்குப் பொறுப்பாளி. மிகச் சிறந்த ஒரு கலைஞன்தான் நல்லடைரக்டராக இருக்கமுடியும். அல்லது மிகச் சிறந்த ஒரு ரசிகனும் சிறந்த டைரக்டராக இருக்க முடியும். சினிமாத்துறையிலுள்ள அத்தனை தொழில் வல்லுனர்களுக்கும் கலைஞர்களுக்கும் அவரவர் துறையில் மட்டும் பயிற்சியிருந்தால் போதுமானது. ஆனால் ஒரு டைரக்டருக்குச் சினி

மாக் கலையின் ஒவ்வொருதுறையினரும் செய்யும் வேலைகளிலெல்லாம் போதிய ஞானமிருக்க வேண்டும். நடிப்பு, சங்கீதம், சிற்பம், ஓவியம், இலக்கியம் ஆகிய கலைத்துறைகளிலும், ஒளிப்பதிவு, ஒளிப்பதிவு, 'புரேசசிப்' ஆகிய விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்பங்களிலும் போதிய ஞானமுடையவராய் இருப்பதுடன் ஒருதலைவனுக்கிருக்கவேண்டிய கொண்டு நடத்தும் ஆற்றலும் உடையவராய் இருத்தல் வேண்டும்.

பொன்னை பொற்தொழிலாளி மெருகிட்டு ஒளிற்ச செய்வதுபோல ஒரு நல்லகதையை டைரக்டர் மெருகிட்டு திரையில் ஒளிவீசச் செய்யவேண்டும். ஒரு டைரக்டருக்கிருக்கவேண்டிய இத்தகுதிகள் மேற்கூறிய இருபடங்களினதும் டைரக்டர்களுக்கு இருக்கின்றதா இல்லையா என்பது படங்களைப்பார்த்தவர்களுக்கு விளங்கும். இவர்களுக்கு மத்தியில் 'லெஸ்தர் யேம்ஸ் பீரீஸ், என்னும் சிங்கள டைரக்டர் பாலைவனத்தில் பூத்த ஓர் ரோஜா மாதிரி அபூர்வமாகத்திகழ்கிறார். அவர்மூலம் இலங்கை இன்று சினிமாப்படவுலகில் நெஞ்சை நிமிர்த்திக் கொண்டு நிற்கிறது. சர்வதேச திபைப்படவிழாவில் 'கம்பரெலியா' என்ற படம் மூலம் முதலாவது பரிசைப் பெற்று இந்தியா இதுவரை சாதிக் காத ஒன்றை இலங்கை சாதித்து விட்டது. இது நமது நாட்டுக்கே பெருமை.

சிங்களப் படங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இலங்கையில் நல்ல எதிர்காலமுண்டு. ஏனெனில் அதை ரசிப்பதற்கும் வளர்ப்பதற்கும் ஒரு தனி இனம் உண்டு. அதன் வளர்ச்சியை நெருக்குவதற்கு எதிர்ப்புச்சந்தைகளில்லை. ஆனால் தமிழ்ப்படங்கள் இந்தியாவிலிருந்து பெருந்தொகையாக வந்து கொண்டிருக்கும்போது இலங்கைத்தமிழ்ப் படங்கள் வளர்ச்சியுறுவது மிகவும் கஷ்டம்.

இலங்கைப்பட முதலாளிகளுக்குப் பணம் ஈட்டுதல்தான் இலட்சியம், இந்த நிலைமையில் அவர்கள் கையிலிருக்கும் வருவாயான தொழிலை விட்டு விட்டு இன்னுமொரு புதிய முயற்சியில் இறங்கமாட்டார்கள். பொதுமக்களும் "எதுவாயிருந்தாலும் காசு கொடுத்துத்தானே பார்க்கிறோம். அதுவாயிருந்தாலென்ன இதுவாயிருந்தாலென்ன எது சிறந்ததோ அதுவே நமக்கு வேண்டுமென்பார்கள், தேசபக்தர்களும், இலங்கைக் கலைஞர்களும் தான் இலங்கையில் தமிழ்ப்படம் வளர்ச்சியடைவதை விரும்புவார்கள். இந்தியாவிலிருந்து வரும் படங்களில் முக்கால்வாசி மிகவும் தரக்குறைவானவை. அவற்றைப் பார்த்துப் பார்த்து இலங்கைரசிகர்களின் ரசிப்புத் தரமும் குறைந்து விட்டது. இந்த முக்கால் விகிதப் படங்களை அரசாங்கம் உடனடி

யாகத் தடைசெய்யவேண்டும். கலையம்சம் உடைய படங்கள் இந்தியாவிலிருந்து மட்டுமென்ன உலகின் எல்லாப்பாகங்களிலிருந்தும் தாராளமாக வரட்டும். அதே நேரத்தில் நமது படங்களும் இலங்கையின் அரைவாசித் தியேட்டர்களில் ஓடிக்கொண்டிருக்கட்டும். இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட "டாக்ஸ்டிரைவர்" என்ற படம் வகுவில் குறைந்ததினால் நீக்கப்படவில்லை வேறொரு இந்தியப் படம் காட்டப்படுவதற்காக "கவுஸ்புல்" என்ற நிலைமையிலேயே நீக்கப்பட்டதை நாம் அறிவோம் ஆகவே இலங்கையிலுள்ள கலைச்சங்கங்கள் அத்தனையும் ஒரே முகமாக இந்தியப் படங்களைக் கட்டுப்படுத்தும்படி அரசாங்கத்திற்கு அறை கூவவேண்டும். அப்படி மட்டுப்படுத்தப்படுமாயின் இன்னும் ஐந்தே வருடங்களில், ஈழத்துத் தமிழ்ப் படவுலகில் ஈடுபட்டிருக்கும் கலைஞர்கள் ரசிகர்கள் விரும்பும் விருந்தைக் கொடுப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஈழத்தில் தமிழ்ச்சினிமா வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்பதற்காக இந்தியாவிலிருந்து வரும் படங்களையும் நிறுத்திவிட்டு நமது படம் என்பதற்காக மிகவும் மகா மட்டமான படங்களையே பார்த்துச் சகித்துக் கொண்டிருங்கள் என்றுநான் கூறவில்லை. இந்தியப் படங்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று யாதாரும் நாம் தரமான படங்களை ரசிகர்களுக்கு அளிக்க ஆயத்தமுடையவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும்.

உலகத்தில் சிறந்த டைரக்டர்களில் ஒருவரான அல்பிரட் ஹிட்ச்ஹாக் ஒரு முறை கூறியார்; "ஒரு டைரக்டரின் அதிமுக்கிய வேலையென்னவெனில் தன்னுடைய பார்வையாளர்களைப் படம் தொடங்கி முடியும்வரையும் விழித்திருப்பவர்களாய் மன எழுச்சியடைந்திருப்பவர்களாய் கதிரைகளின் நுனிகளில் உட்கார்த்திருக்கச் செய்ய வேண்டும்" என்பதே. மேலும் அவர் டைரக்டர்களுக்குக் கூறியது. "ஐனங்களை ஒன்றரை அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மணித்தியாலங்களுக்கு இருளில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஒரு நீள்சதுரத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கும் நீங்கள் அதன்எல்லைக்குள் எதையாவது திணித்துவைத்திருக்க வேண்டுமல்லவா!"

நடனம் கவையான சம்பவங்கள், காதல் காட்சிகள், நகைச்சுவை இப்படிப்பல அம்சங்களை ரசிகர்கள் பார்க்க விரும்புகின்றனர். மூன்று மணித்தியாலங்களுக்கு அவர்கள் தொடர்ந்து அக்கரையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதற்கு மேற்படி சம்பவங்களை ஒழுங்காக இணைத்துச் செல்லும் ஓர் கதை வேண்டும்.

அந்தக்கதை மேற்படி சம்பவங்களுக்கு இடமளிக்கக்கூடிய கதையம்சம் பொருந்தியதாய் இருக்க வேண்டும்.

ஜெயகாந்தன் அவர்கள் “உண்ணப்போல் ஒருவன்” “யாருக்காக அழுதான்” என்ற இருபடங்களைத் தயாரித்தார். இரண்டும் கலையம்சம் பொருந்திய படங்கள். இரண்டிலும் உணர்ச்சி மயமான கதை உண்டு. அரசாங்கப் பரிசும் கிடைத்தது, பத்திரிகைகளும் பாராட்டின. ஆனால் பொதுமக்கள் முன்னிலையில் படுதோல்வியடைந்து விட்டன. காரணம் ஒரு கருவைக் கதையாக எழுதினால் எல்லோரும் படிப்பார்கள், அதே கருவைக் கவிதையாக எழுதினால் எத்தனையோ பேர் படிப்பார்கள், அதைப் போன்றதுதான் படங்களில் பொதுமக்களைக் கவரும் அம்சங்கள் நிறைய இருக்க வேண்டும். சம்பவங்கள் இயற்கையோ டொட்டி ஆனால் மிகைப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அப்படி மிகைப்படுத்தப்படும் பொழுது அது எல்லைமீறும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு காட்சியின் புகைப்படத்தைப் பார்க்கிலும் அதனுடைய சித்திரம்தான் மனதைக் கவரும். புகைப்படத்தில் எல்லாம் இயற்கையாக இருக்கும். ஆனால் சித்திரத்தில் கலைஞனின் கற்பனையும் வர்ணங்களோடு சேர்த்துக் குழைக்கப்பட்டிருக்கும்.

இலங்கை நடிகர் வேறுநடிகர்களின் பாணியில் நடப்பதை விட்டுவிட வேண்டும். இன்னுமொரு நடிகளைப்போல் நடக்கப் பழக அவர்கள் நினைத்தால் அதை விட்டு விட்டு வாழ்க்கையில் தினசரி நாம் காணும் மக்களைப் பாவனை செய்து நடக்கப் பழக வேண்டும். ஈழத்துச் சினிமா சம்பந்தப்பட்ட கலைஞர்கள் அத்தனை பேரும் செய்ய வேண்டியது “கற்றது கைமண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு” என்பதை மனதில் கொண்டு தினமும் தங்கள் கலைகளில் பயிற்சி பெற வேண்டும்.

திரு: சம்பந்தமுதலியார் கூறியதுபோல:

“கலையைக் காதலிக்க வேண்டும்
கலையைக் கடிமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்
கலைக்காக எம்மையே அர்ப்பணித்துவிட வேண்டும்”

வாய்ச்சொல்

பழங்காலத்திலிருந்தே நோயாளிகளைக் குணப்படுத்துவதற்கு ஒரு வைத்தியருக்கு மூன்று ஆயுதங்கள் உள்ளன: மருந்துகள், அறுவைக்கத்தி, வார்த்தைகள்!

தொன்று தொட்டு உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மூலிகைகளே நவீனகால மருந்தியலாக உருப்பெற்றுள்ளது. சில மருந்துப் பொருட்கள் அற்புதத் தன்மை வாய்ந்தவை என நாம் எண்ணுகிறோம். ஆனால் பேசும் வாய்ச்சொற்களை நாம் முக்கியமானதாகக் கருதுவதில்லை. ஒரு சொல் என்பது வெறும் ஒலிதானே!

எனினும் உச்சரிக்கும் ஒரு சொல் மனிதனின் மத்திய நரம்பு மண்டலத்தின் மீது கிரியை செய்து அதன் வேலையைப் பாதிக்க முடியும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பாசப்பதில்லை. நாவிலால் சுட்டபுண் மனிதனின் கைகால் களை செயலற்றதாக ஆகக் கூடிய வாதத்திலோ, பார்வை அல்லது கேள்வி இழப்பிலோ சென்று முடியக் கூடும் என்று நாம் உணருவதில்லை. பேசப்படும் சொற்களுக்குப் பல்வேறு விளைவுகளை ஏற்பறுத்தும் சக்தி உண்டு. ஒரு மனிதன் பதட்ட நிலையை அடையலாம். சுய கட்டுப்பாடு அவனை விட்டோடுகிறது, அல்லது பயம் அவனைப் பிடிக்கிறது. அவன் நோயாளியாகவும் கூடும். உளவியல் சிகிச்சையே இக்கோளாறுகளைத் தீர்க்க முடியும்.

மனித உள்ளம் அவனது செயல் முறைகளில் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. ஒரு நோயாளி விழித்துக் கொண்டிருக்கும்போதோ அல்லது ஹிப்னாடிக் உறக்க நிலையில் இருக்கும் போதோ கூறப்படும் ஒரு சில வார்த்தைகள் அவன் மீது பெரும் ஆதிக்கத்தை வகிக்கின்றன. ஆனால் ஒரு டாக்டர் எப்பொழுதும் உண்மையேபேசவேண்டும்

நோயாளியின்பால் ஒரு நண்பர் என்ற முறையில் அவர் காட்டும் பரிவும், அன்பும், அவரது வாய்ச் சொல்லின் வாய்மையும் நோயாளியின் மனதில் நிச்சயமாக ஒரு கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது.

ஸ்டெனோகார்டியா, ரத்தமிகு அழுத்தம் போன்ற இருதய ரத்த ஓட்ட நோய்களும், இரைப்பை கோளாறுகளும் நரம்பு மண்டலத்துடன் பெரும் பாலும் தொடர்பு கொண்டுள்ளன. அவற்றைக் குணப்படுத்த மருந்துகளை மட்டுமின்றி சொற்களையும் நாம் பயன்படுத்துவதும் அவசியம். வாய்ச் சொற்களால் நோயின் மூலத்தைக் குணப்படுத்த முடியாவிடினும் நோயை அதிகரிக்கும் ஒரு உள நிலையை நிவர்த்திக்க முடியும். இந்த சிகிச்சையின் மூலம் அற்புதமான பலன்கள் கிடைத்துள்ளன.

குடியிலிருந்தும், புகை பிடித்தலிலிருந்தும் சிலரை விடுவிக்கவும் திக்குவாயிலிருந்து சிலரை மீட்கவும் ஹிப்ளோஸிஸ் என்ற முறை பயன்படுத்தப்பட்டு உள்ளது.

நுரையீரல் ஆஸ்துமாவையும், தோலில் ஏற்படும் புண்கள், சில மாதர் நோய்கள் ஆகியவற்றிற்கு சிகிச்சை அளிக்கவும் உளவியல் சிகிச்சை முறைகள் வெற்றிகரமாகக் கடைப் பிடிக்கலாம் எனத் தற்போது தெரிய வந்துள்ளது. ஒரு மனிதன் எந்த நோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதற்கு அளிக்கப்படும் சிகிச்சையில் வாய்ச் சொற்களுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

முதன் முதலில் சந்தித்தேன்
தவில் வித்துவான் தெட்சனாமூர்த்தி அவர்களைப்பற்றி
திரு. வி. பொன்னம்பலம் எம். ஏ. அவர்கள்
எழுதுவார்கள்.
அடுத்த இதழில்

கோழை

ஒரு காலத்தில் ஒரு ஊரில் ஒரு கோழை வசித்து வந்தான். அவன் வீட்டைவிட்டு வெளியே காலடி எடுத்து வைக்கக்கூடப் பயந்தான்.

“நான் வெளியே சென்றால் எவனாவது ஒரு மனிதன் என்னை முறைத்துப் பார்ப்பான்; சண்டைக்கு வருவான்; பின்னர் உதைப்பான். முடியாது, நான் வீட்டை விட்டு வெளியேற மாட்டேன்” என்றான்.

“அல்லது, நான் யாராவது ஒரு பெண்ணைச் சந்திப்பேன்; அவளை விரும்புவேன்; அவளும் என்னை நேசிப்பாள்; அவளை மணந்து கொள்ள வேண்டி வரும். முடியாது; நான் வீட்டைவிட்டு வெளியேற மாட்டேன்” என்று கூறுவான்.

“அப்படியே எங்களுக்குக் கல்யாணமான பின்னரும் நான் வீட்டை விட்டு வெளியே சென்றுவிட்டால், எனது மனைவி வேறு காதலனுடன் கொஞ்ச ஆரம்பித்து விடுவாள். அது எனக்குத் தெரியாமலே போய்விடும்; முடியாது; நான் வீட்டை விட்டுச் செல்லமாட்டேன்.”

“ஒருவேளை எனக்கு ஒரு மகன் பிறந்து விட்டான் என்றால், நான் வீட்டை விட்டுச் சென்றவுடன், அவன் நெருப்புப் பெட்டியை எடுத்துக் கொழுத்துவான். வீடே பற்றி எரிந்து விடலாம்; முடியாது; நான் வீட்டைவிட்டு நகரமாட்டேன்.” இவ்வாறு கூறிக் கொண்டே வந்த அவன், சற்று யோசிக்க ஆரம்பித்தான். “ஆமாம்! வீட்டிற்குள்ளேயே இருந்தாலும் ஆபத்து இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஒருவேளை கூரை இடிந்து என் தலைமேல் விழுந்து விட்டால், என்ன செய்வது?”, என்று ஒப்பாரி வைக்க ஆரம்பித்தான்.

அவனைத் தேடி வந்து நீண்ட நேரமாகியும் வீட்டுக்கு அவன்இன்னும் வந்து சேரவில்லை என்பதை அறிந்து, அவன் வீட்டுக்குச் சமீபத்தில் தெரு ஓரமாகக் காத்து நின்றான் முதல் தன்.

அவன் வீட்டில் இருந்தால் அந்தச் சூழல்இந்தளவு அமைதியாகிராது. அவன் இல்லாத வேளைதான் அக்கம் பக்கத்துக்குடும்பங்களும் அவன் மனைவிக்கும் நல்ல வேளை.

அவன் எப்போது வருவான், எப்போது வெளியில் போவான் என்பதை அவன்மனைவிக்கே சொல்லத் தெரியாது. அட்டகாசம் போட்ட வண்ணம் திடீரன்று அங்கேதோன்றுவான் அதே வேகத்தில் அங்கிருந்து கிளம்பியும் விடுவான்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் தொடர்ந்தாற்போல்இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு வீட்டுக்கு வரமாட்டான். இப்படியான காலங்களில் அவனைக்காரண வேண்டாமால் பொலிஸ் ஸ்டேசனுக்குத் தான் செல்ல வேண்டும்.

பொலீஸும் சிறைச்சாலையும் அவனுக்குப்

அவனும் அவர்களும்

'தெனியான்'

குப் பெரமுது போக்கும் இடங்களைப் போல.

சிறையிலிருந்த அவன் வெளியே வரும்போது அங்கே உணவுண்ட கோப்பையைப் பத்திரமாக ஒதுக்கி வைத்துக் கொள்ளச் செல்லுவானும். யார் சிறைக்கு அவனை அனுப்பி வைத்தானோ, அவனை அனுப்பி வைக்க முயன்றானோ அவனை ஒரு பார்த்து விட்டுச் சொல்லி வைத்தது போலத் திரும்பவும் சிறைக்கு சென்று விடுவான்.

பொழுது கருகத் தொடங்கியது. அவன் மட்டும் வந்து சேரவில்லை. பட்டினப்பக்கம் சென்றால் பெரும்பாலும் அவனைச் சந்திக்கலாம் என்பது முத்தனுக்குத் தெரியும். ஆனால் அவன் மட்டும் அங்கு தனித்து நிற்கமாட்டான். அவன் சகாக்களான பரிவாரங்களும் அவனைச் சூழ நிற்கும். அந்தக் கூட்டத்துக்குள் போய்ச் சிக்கிக் கொண்டால் அத்தனை பேரையும் திருப்தி பண்ண வேண்டும்! அல்லது தனக்கே ஆபத்து என்பது முத்தனுக்குத் தெரியும்.

அது மட்டுமன்றி அவனிடமுள்ள இன்னொரு சுபாவமும் முத்தனுக்கு நன்கு விளங்கும். தனிமையாக சந்தித்தால் சுபாவமாகப் பேசக்கூடிய அவன் நான்கு பேரோடு கூடி இருக்கும் போது எடுத்தெறிந்து பேசுவான். தன் அதிகாரத்தை மற்றவர்கள் அறியும் வண்ணம் பறைசாற்றுவதற்கு அவன் கையாளும் தந்திரமாகும் அது.

இருள் வளர வளர முத்தன் உள்ளத்திலும் எரிச்சல் மூண்டு கொண்டிருந்தது காகிதத்தில் சுற்றி வைத்திருந்த போத்தலும் பெரும் சமையாக கனத்தது.

வீட்டுக்குச் சென்று அவன் மனைவியிடம் விசாரிப்போம் என்றால்... அவனுக்கு அவன் கணவனைத் தேடிவருபவர்களை கட்டோடு பிடிக்காது. அவனோடு போராடிப் போராடி இயல்பாகவே அவனுக்கும் ஏற்பட்டு விட்ட முரட்டு சுபாவத்தில் அவனும் வாய்க்கு வந்தவாறு ஏச ஆரம்பித்து விடுவான்,

வீட்டுக்குத்திரும்பிப் போய் விடுவோமா... என்றல்தன் மான உணர்ச்சி முத்தனைத்தடுத்தது,

"அந்தச் சொல்... வம்பிலே பிறந்தவன்... இப்படிச் சொன்ன வாயிலே உள்ள பல்லை இரண்டைக் கழட்டிப் போடவேணும் உஹும்... வம்பிலே பிறந்தவன் இவங்களுக்கெல்லாம் தெரியுமோ... இவன்கடை தேப்பன் யாருக்குத்தான் இவன்கள் பிறந்தவங்களைண்டு நான்... ஓம்... என்றை அப்பு ஆரண்டு எனக்குத் தெரியாதுதான் அதை இவனேன் எனக்குச் சொல்லிக் காட்ட வேணும்... வேசைமேன் இண்டைக்குப் பல்லுக் கழட்டாமல் விடுகிறதில்லை."

ஆள் உருவம் மட்டும் கண்ணுக்குத் தெரியும் அளவுக்கு நன்றாக இருண்டுவிட்டது.

அந்தத் தெருவின் முனையிலிருந்து கறப்பலும், செருமலுமாகச் சத்தம் எழுந்தது. சாராய நெடியும் காற்றில் கலந்து வந்து முத்தனின் மூக்கில் பட்டது.

அவன் வந்து கொண்டிருக்கிறான் என்பதை முத்தன் உணர்ந்தான். அவனை வரவேற்பதற்குத் தன்னை தயார் படுத்திக் கொண்டான்.

அவன் முத்தனுக்கு அண்மையில் வந்ததும் தன் வீட்டுக்கு அருகில் ஒரு ஆள் நிற்பதைக் கண்டு கொண்டான். இந்த நேரத்தில் தன் வீட்டுக்குக் கருகில் நிற்பதற்கு எவனுக்குத் துணிச்சல் வந்தது... என்று நினைத்தபோது அகங்காரம் குமுறிஎழுந்தது.

"ஆரது....." அதட்டும் தொனியில் அட்டகாசம் போட்டுக் கேட்டான் அவன்.

"அது நான்..." நைந்து போன நீளமான குரலில் பதில் வந்தது முத்தனிடமிருந்து.

"நானெண்டால்... அதிகாரத் தொனிகுறையாமல்திரும்பக் கேட்டான்.

"அது நானண்ணை..." என்று தான் இழுத்துப் பறித்துத்திரும்பவும் சொல்ல முடிந்தது.

"அண்ணையும் ஆட்டுக்குட்டியும்....." என்று புறுபுறுத்த வண்ணம் கிட்ட வந்து பார்த்தான்.

"எட... முத்தனை... என்ன இந்த நேரத்தில்."

"எனக்கும் பொன்னனும் சண்டை."

"என்ன விஷயத்தில்....."

"அந்தக் காணிச் சங்கதி."

"காணிச்சங்கதிக் கேள் ஓடி வருவான்... கோட்டுக்குப் போய்ப் பேசித் தீர்ந்துக் கொள்ளுகிறது.

"ஏன் வீணாகக் கோட்டுக்குப் போய் அப்புக்காத்துப்பிறக்

கிராமமாருக்குத் தின்னக் குடுப்
பான் உங்களைக் கூப்பிட்டுச்
சமாதானமாப் புறிப்பமெண்ண
அவன்முடியா தெண்டுட்டான்”

“ஆ...கா... அப்படியா
வேற என்ன சொன்னான்?”

“அவரென்ன கடவுளோ...
எனக்கு வந்து காணி புறிக்கத்
தர... இந்தக் காணிக்கை கால்
வைச்சால் அவன்ரை காலும்
வெட்டித்தான் புதைப்பன்.
அவர் பெரிய சண்டியன் போக்
கிறிப்பயல்... உனக்குத்தான்
அவர் சண்டியன்” என்று
சொல்லிப் பேசினான்.”

“இம் என்ன சொன்னான்?
என்னை ஒரு சண்டியனோ என்று
கேட்டானோ இந்தச் சண்டியன்
சன்முகமென்றால் பேரைக்
கேட்டாலே பொலிக் நடுக்கும்.
எனக்கிருக்கிறமதிப்பு மரியாதை
கியாதி... எப்படிப் பட்ட
தெண்டு தெரியுமா அவனுக்கு
...! அவன் பெண்டாட்டி பிள்ளை
களுக்கு உழைக்கக் குடுக்கப்
போறானோ அதை நான்
பாத்துப் போடுறன்”.

அவன்பல்லை தெருடிக்கெயி
எழுந்தான். இதுதான் சந்தர்ப்பம்
பமென்று கையிலிருந்த சாரா
யப் போத்தலை அவனிடம்
கொடுத்தான் முத்தன்.

முடியைத் திறந்து எறிந்து
விட்டு வாயைத் திறந்து மட
மட என்று சாராயத்தை ஊற்
றினான். இடுப்பில் சொருகி
இருந்த கத்தியை உருவி எடுத்த
வண்ணம் விழு விடுவென்று நடந்
தான் அவன். முத்தனும் உசா
ரோடு அவன் பின் தொடர்ந்
தான்.

பொன்னன் வீட்டை
தெருங்கி வர வர, கோபாவே
சமும் மது வெறியும் விஷம்
பொல மண்டையில் ஏறித்தலை
கனத்தது. கண்களும் கழன்று
சிவந்தன. உதடுகள் படபடத்
துத் துடித்தன. பற்கள் ஒன்
ளோடு ஒன்று நெருடி அறிர்த்
தது. மீசையில் கைபோட்டுக்
ஒரு தடவை முறுக்கி விட்டுக்
கொண்டான். சாரத்தை மடித்
துக் கட்டிக்கொண்டான். மதம்
பிடித்த அவியன் மாரியா
கவே அவன் மாறிவிட்டான்.

பொன்னன் வீட்டுக்குக்
கேட்கக் கடியதூரத்தில் வரும்
போதே தலுப்போட்டு ஏச
ஆரம்பித்தான்.

நேராகப் பொன்னன் வீட்
டுப் படலைக்கு வந்தான் தெருப்
படலையில் நின்று காறித்துப்
பினான். வாயில் வந்த துஷணை
வார்த்தைகள் அத்தனையும் கூச்
சநாச்சமீன்றித் கக்கினான்.
பொன்னனையும் அவன் குடும்
பத்தவர்களையும் வெளியே வரு
மாறு இழுத்துப் பேசினான்
பொன்னன் வீட்டுத் தென்னன்
கீற்றுப் படலையைக் காலால்
உதைத்தான்.

இதுதான் சந்தர்ப்பம் என்
பதைக் கண்ட முத்தன் சண்டி
யன் சன்முகம் தனக்காகவே
வந்திருக்கிறான் என்பதைக்காட்
டிக் கொள்வதற்காகவும், தன்
பங்கைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும்
இடையிடையே வாய்க்கு வந்த
வாறு ஏசித்தீர்த்தான்.

இருவரும் தெருவில் நின்று
வண்ணம்மணிக்கணக்காகத்துள்
னி குதித்தும், பொன்னன்

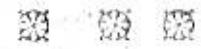
வீட்டிலிருந்து எவரும் துணிந்து
வெளியே வராததும், ஒரு
வரர்த்தை கடப் பேசாததும்
முத்தனுக்குப் பெரிய ஏமாற்
றம். யாராவது - ஓரளவாது
எதிர்த்து ஓர்வார்த்தை பேசி
னால் அவனைக் கொண்டு கை
வரிசையைக் கான்பித்து விட
லாம் என்ற தவிப்பு முத்த
னுக்கு.

ஆனால் பொன்னன் வீட்டில்
சன நடமாட்டம் இருப்பதா
கவே தெரியவில்லை. குடிபோன
வீடுபோல எல்லோரும் கறியினை
யாகி இருந்தனர்.

அவனும் ஏசி ஏசித்
தொண்டை கட்டி விட்டது.
முத்தன் கொடுத்த சாராயமும்
முழுமையாகத் தீர்ந்து போய்
விட்டது. அங்கு நின்று ஏசுவ
தால் மேற்கொண்டு நடக்கப்
போவது ஒன்றுமில்லை என்பதை
அவனும் கண்டு கொண்டான்.
இறுதியாக ஒரு எச்சரிக்கை
விடுத்தான்.

“டேய்... நீங்கள் மீச்சம்
கவனமாக இருக்க வேண்டும்.
இந்தச் சண்டியன் சன்முகத்தை
எதிர்த்து இந்த ஊரிலே மட்டும
ல்ல இந்த உலகத்திலே எங்கை
யும் குடி இருக்க மாட்டியள். எல்
லாரையும் வெட்டிப் புதைச்சுப்
போடுவன். கவனமாக இருக்க
வேணும் வருவாக்கள்.”

அவன் தன் அழகாரப்பறை
வயச்சாற்றிவிட்டுத்திரும்பினான்
பசவுக்குப் பின்னே செல்லும்
கன்றுபோல அவன் அநுசரணை
யில் மிடுக்குடன் அவனைப்பின்
தொடர்ந்து நடந்தான் முத்தன்.

முத்தனுக்குமனக் கொடுப்பு
அடங்கி விட்டது. “வம்பலை

பிறந்தவனே...” என்று நாலு
பேருக்கு முன்விடையில் வசை
பாடியவனை வைது அடக்கிவிட்
டென் என்ற திருப்தி.

பகல் முழுவதும் உணவு
எதுவுமில்லாத காய்ந்துபோன
தொண்டையும் வயிறும் குவிர
இராச் சாப்பாட்டை முடித்துக்
கொண்டு படுக்கைக்குச் சென்
றன்.

படுத்திக் கொண்டதும்
முத்தனுக்கு உறக்கம் வந்துவிட்
வில்லை. சண்டியன் சன்முக
மும் தானும், பொன்னன்மேல்
எறிந்து குவித்த வசை மொழி
களை ஒவ்வொன்றாக நினைத்துப்
பார்த்தான். உள்ளம் பூரித்து
விம்மியது.

“இப்போ... பொன்னன்
என்ன செய்வான், போத்து
மொட்டாக்குப் போட்டுக்
கொண்டு தின்னாமல் குடியாமல்
முகம் குப்பறப் படுப்பான்.
நானைக்கு வெளியிலே உலாவு
வனோ... சீச்சீ...! வெக்கத்திலே
கொஞ்ச நானைக்கு வெளியிலே
வெளிக்கிடமாட்டான்... என்ன
குடுப்பு... நல்லாக் குடுத்தம்
இனிமேலும் என்னைபக்கம் திரும்
பிப்பாப்பனென்று நான் நினைக்
கையில்லை.....”

இப்படி எண்ணி எண்ணி
மகிழ்ந்த வண்ணம் தூக்கமின்றி
கிடந்த முத்தன், நடு இரவுக்கு
மேல் தன்னை அறியாமல் அய
ர்ந்து துங்கிவிட்டான்.

எப்போது துங்கினான் என்
துப அவனுக்குத் தெரியாது.

ஆனால், “அடே முத்தன்...
என்ற அட்டடல்சூரம் கேட்டுத்
திடுக்கிட்டுக் கண் விழித்தான்.

எழுந்ததும் எழுந்ததுமான தாண்டவ நிலையில் அதட்டலைத் தொடர்ந்து "பளார்" என்று கன்னத்தில் ஓர் அறை விழுந்தது.

முத்தன் துடி துடித்துப் போனான். முன்னால் முழுத்து நின்ற பொலீசுக்காரனைப் பார்த்துத் திரு திருவென்று விழித்தான்.

அறையைத் தொடர்ந்து முத்தனின் பிடரியைப் பிடித்து முத்தனை வெளியே தள்ளினான் பொலீசுக்காரன்.

நிலை குலைத்து 'தடாம்' என்று முற்றத்தில் வந்து வீழ்ந்தான்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்துக்கரகக்காத்து நின்றவன் போல வெளியே நின்ற பொலீசுக்காரன் பாய்ந்து முத்தனின் வயிற்றில் சப்பாத்துக் காலால் மிதித்தான்.

முத்தன் "ஐயோ" என்று அலறிய வண்ணம் நிலத்தில் சுருண்டு படுத்தான்.

இதற்குள் முத்தனின் மனைவியும் பிள்ளைகளும் அலறிக்கொண்டு படுக்கையை விட்டு எழுந்தோடி வந்தார்கள்.

அவர்கள் சத்தமிடாத வண்ணம் பொலீசுக்காரர்கள் அவர்களை மிரட்டி அடக்கினார்கள்.

முத்தன் நிலத்தைவிட்டு எழும்பவில்லை.

பொன்னன் இதுதான் சந்தர்ப்பம் என்று நினைத்து 'ஐயா, இவன் சாலத்துக்குக் கிடக்கிறான்' என்று முத்தன் மேல் குற்றம் சாட்டினான்.

பொன்னனின் குற்றச்சாட்டைச் செவிமடுத்த பொலீசுக்காரர்கள் முத்தனைத் தூக்கி நிறுத்தினர் துவள்வதைக் கண்டு "என்னடா! சும்மா செய்யிறது... நம்மளை ஏமாத்தனா..." என்று கேட்டுக்காலானும் கையாலும் அடித்தனர்.

முத்தனுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமையைப்பொறுக்க முடியாத அவன் மனைவி வாய் விட்டுக் குழறினாள்.

பொலீசுக்காரன் ஒருவன் ஓடிச்சென்று அவனையும் கலால் உதைத்தான்; 'தடார்' என்று நிலத்தில் வீழ்ந்தான்.

குழந்தைகள் மூலைக்கொருவராக வேட்டைக்காரனைக் கண்ட முயல்கள் போலப் பயந்தோடிப் பதுங்கினர்.

அவர்கள் பாடு அல்லோலக் கல்லோலம், பெரும் பிரளயம்!

பொலீசுக்காரர்களின் அடி உதைபட்டு முத்தனின் மூக்கிலும் வாயிலும் இருந்த இரத்தம் பெருகுகின்றது.

இந்தக் காட்சியைக் காண்ப பொன்னனின் உள்ளத்தில் இன்பம் பெருகுகின்றது.

மறுநாட்காலையில் பொலீஸ் ஸ்ரேசனுக்கு விசாரணைக்கு வருமாறு முத்தனுக்கும் மனைவிக்கும் கட்டளையிட்டுவிட்டு, பொன்னனுடன் வெளியே தெருவில் நிற்கும் காரை நோக்கிப்போகிறார்கள், அந்தக் கௌரவமான பொலீசுக்காரர்கள்.

கொழும்பில் முத்தமிழ் விழா

'குருநகரோன்'

"கலை இலக்கிய இரசனை எதுவுமில்லாமல் வெறும் "ஓவர்ரை" முக்காக உழைப்பவர்கள்" என்று ஓர் எழுத்தாளரால் வர்ணிக்கப்பட்ட அரசாங்க ஊழியர்கள் மத்தியில், சமீபகாலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்காரணமாக வள்ளுவர் விழா, பாரதி விழா போன்றன நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால் "அரைத்தமாவை அரைக்கும்" ரீதியில் செயற்படாமல், முத்தமிழும் விருவி பூரணபிரக்ஞையுடன் விழாவொன்றை உள்நாட்டுத் திணைக்களத்தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தினர், 3-9-69 போயா நாளன்று கொழும்பில் நடாத்தினர்.

சிறப்புச் சொற்பொழிவு, கருத்தரங்கம், கவியரங்கம், இசைவிருந்து, நடன விருந்து, நாடகம், நாதஸ்வரம் எனப் பல வேறுபட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. காலையில் வ. பொன்னம்பலம் எம். ஏ அவர்கள் 'இலக்கியமும் சமுதாயமறு மலர்ச்சியும்' என்ற தலைப்பில் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றினார். சமுதாயமறுமலர்ச்சியில் இலக்கியத்திற்குரிய பங்கின் அவசியத்தை வற்புறுத்திய அவர் திருக்குறள், பழையபாடல்கள் என்பவற்றிலிருந்து சான்றுகள் காட்டி அருமையான சொற்பொழிவொன்றை நிகழ்த்தினார்.

தொடர்ந்து கலாநிதி க. கைலாசபதியின் தலைமையில் 'ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி' என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கம் நடைபெற்றது. தலைவர் என்ற முறையில் அவர் தலைப்பை ஒட்டிய பின்னணிச் செய்திகளையும் பொருளைப்பற்றிய ஆய்வை ஆரம்பிக்க வேண்டிய கால வரையறைகளையும் சுருக்கமாகக் கூறினார். தொடர்ந்து 'நாவல்' பற்றி இளங்கீரன் பேசத் தொடங்கினார். நாவலின் சமுதாயக் கடமைகளை வற்புறுத்திய

அவர், 1959-1969 ஆகியவற்றுக்கிடையே ஒரு பத்தாண்டுகால நாவல் முயற்சிகளை எடுத்து அவற்றில் புதுப் பண்பு காணப்படுவதனையும் அந்தப் போக்கிலேயே அது போய்க் கொண்டிருப்பதையும் சுட்டிக் காட்டினார்.

அடுத்து ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சிப்பற்றிப்பேசிய எஸ். பொன்னுத்துரை சிறுகதையில் உருவத்திற்கும், தொனிப் பொருளுக்குமுரிய முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்தினார். இருபது வருடகாலப் படைப்புக்களை எடுத்துக் கொண்ட அவர் ஈழத்திலும், தமிழகத்திலும் சிறுகதை நன்கு வளரவில்லை யெனவும் பத்தாண்டுக் காலமாகச் சிறுகதை ஈழத்திலும் தேக்கமடைந்திருப்பதோடு நமது எழுத்தாளர்கள் இப்பொழுதுதான் எழுதிப் பழகுவதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

நாடகத்தைப்பற்றிப்பேசிய 'தேவன்' சும்மா பட்டியல் வாசிப்பதிலேயே நேரத்தைச் செலவிட்டார். கவிதை பற்றிப் பேசிய முருகையன் கவிதையை மதிப்பிடுவதற்கு கவிதைப்படைப்புக்கள் ஒருங்கே கிடைக்க முடியாமை இடைஞ்சலாக இருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். உரிய நேரம் வந்து விட்டபடியால் உடனே அவர் தன் பேச்சை நிறுத்திக் கொண்டது அருமையான பேச்சொன்றை முருகையனிடம் எதிர்பார்த்திருந்த என் போன்றவர்களுக்கு ஏமாற்றத்தை எழுப்பியது. திறமையைப் பற்றி அ. சண்முகதாஸ் பேசினார். பக்கஞ்சாராத விமர்சனத்தின் அவசியத்தை வற்புறுத்திய அவர் அத்தகைய முயற்சிகள் ஈழத்தில் குறைவாகவே இருப்பதாகவே குறிப்பிட்டார்.

கைலாசபதி அவர்கள் தனது கருத்தரங்கத் தலைமை உரையில் குறிப்பிட்டதைப் போல 'நமது இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கை உற்று நோக்கி, காலத்தின் தேவையாக இருக்கும் மதிப்பிடுதலை இக்கருத்தரங்கம் மூலம் நிகழ்த்த முயன்ற உள்நாட்டு இறைவரித்திணைக்களத் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தினர் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். அவ்வத்துறையில் ஆற்றல் வாய்ந்தவர்கள்

கள் பங்குபற்றிய இக்கனமான கருத்தரங்கத்தில் சொற்பொழிவாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் காணமலிருந்தது பெருங்குறைபாடாகும். ஒவ்வொருவருக்கும் 15 நிமிடங்களைக் கொடுக்கப்பட்டன. நேரம் கூட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் கருத்தரங்கம், இன்னும் முழுமை அடைந்திருக்கும்.

'நானையப் பொழுது யாருடமோ?' என்ற தலைப்பில் கவியரங்கத்தில் முருகையன், சில்லையூர் செல்வராசன், திமிலைத் துமிலன், வே. குமாரசாமி ஆகியோர் பங்கு பற்றினர். சில்லையூராரினதும், முருகையனினதும் கவிதைகள் நன்றாகவிருந்தன. சத்தியசீலன், காசிஆனந்தன், எம். ஏ. நுஃமான் ஆகியோர் வரவில்லை. வருவதாக ஒப்புக் கொண்டவர்கள் திடீரென வராமலிருந்து சுவைஞர்களை ஏன்தான் ஏமாற்றமடையச் செய்கின்றனரோ? பின்னேர நிகழ்ச்சிகளின் போது வித்துவான் க. ந. வேலன் நிறப்புச்சொற்பொழிவாளராகக் கலந்து கொண்டார். 2003 ஆண்டுகளில் வள்ளுவம் என்பது அவரிற் குரிய தலைப்பு ஆனால் பெரும்பாலும் தலைப்பை விட்டு விட்டு வேறெல்லாவற்றையெல்லாம் அவர் பேசினார்.

தொடர்ந்து ஏ. கே. கருணாகரனின் இசைவிருந்து நடைபெற்றது. அனுபவிக்கக் கூடியதாயிருந்த ஓர் அருமையான கர்நாடக இசைநிகழ்ச்சி இது. தொடர்ந்து செல்வி சீதாஞ்சலி சிவாஜிதுரையின் நடனவிருந்து நடைபெற்றது. இதுவும் ஓர் அருமையான நிகழ்ச்சி செல்வி சீதாஞ்சலியும் பின்னணிப் பாடல் இசைத்தவரும், நடனவாங்கம் செய்த திருவாட்டி கமலா ஜோண்பிள்ளையும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

'கறுப்பும் சிவப்பும்' என்ற நாடகமும் இடம் பெற்றது; குடும்பவாழ்வில் ஏற்படும் சந்தேகம் என்ற பழைய கருப் பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டது இந்நாடகம்..

'நாங்களும் விழா நடத்தினோம்' என்ற சொல்லிற் காகச் சும்மா நடாத்தப்படும் விழாக்களைப்போலல்லாமல் ஈழத்துப் படைப்பிலக்கியம், மற்றும் கலை முயற்சிகள் பற்றிய பிரக்ஞையோடு தகுதியானவர்களுக்குக் களமமைத்துக் கொடுத்த உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தினரைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

(இந்த இதழ் அட்டைப் படத்தை அலங்கரிப்பவர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் 'வித்தி' என அன்பர்களால் செல்லமாக அழைக்கப்படும் இவர் சதா இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர். மன்னூரில் ஒரு நாள் நிற்பார்; மட்டக்களப்பில் மறுநாள் தலைமை வகிப்பார்; கொழும்பில் அடுத்தநாள் பேசுவார்; யாழ்ப்பாணத்தில் அதற்கடுத்தநாள் நாடகம் நடத்துவார். இப்படி நாடு பூராவும் தான் நேசிக்கும் கலைக்காகச் சிரமப்பட்டு உழைப்பவர்களை நாட்டில்காண்பதரிது இவரைப் பலர் 'சொட்டை' சொல்லுவதுமுண்டு. இதில் ஒரு உண்மை உண்டு. யாரொருவன் சதா இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறானோ, பொதுத் தொண்டில்தன்னை மறந்து உழைக்கிறானோ அவனைப்பற்றி குறை சொல்வதற்கும் பலர் இருப்பார்கள். உழைப்பின் நற் சாட்சிப் பத்திரம்தான் இந்தச் 'சொட்டை'

மக்கள் கலைஞன் வி. வைரமுத்துவை மேடை மேடையாக அறிமுகப் படுத்தியது இவரது சாதனையில் முக்கிய அம்சம். கலை உலகில் சாதியின் பெயராலும் மதத்தின் பெயராலும் செய்யப்படும் இருட்டடிப்பை ஒழித்துக் கட்டியவர் வித்தி.

'நாட்டுக் கூத்தா? அது பட்டிக்காட்டான் ஆட்டம்! என நம்பிய நமது நாகரீகச் சிந்தனையாளர் மத்தியில் நாட்டுக் கூத்துத்தான் நமது கலாச்சாரத்தின் அழியாத வடிவம் என மேடைகளில் முழங்கியது மல்லாமல், அண்ணா விமாரகளை மேடையேற்றிக் கௌரவிக்க முனைந்தவரும் இந்தக் கலாநிதிதான். வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக் கலை பல்கலைக்கழக மாணவர்களைக் கொண்டு மேடையேற்றி ஈழத்துக் கலை உலகில் நமது பாரம்பரியக் கலைக்குப் புத்துருவம் அமைத்தவரும் இந்த வித்தியானந்தர்தான்.

தனிப்பட்ட முறையிலும் அன்றாது படத்தை அட்டையில் போடுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.)

-டொமினிக் ஜீவா.

1962ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 12ம் திகதி மாலை 5 மணி, கலைஞர்களும், சுற்றறிந்த வல்லுநர்களும், ரசிகர்களும் யாழ் நகரமண்டபத்தை நோக்கி வந்த வண்ணம் இருக்கும் வேளை. கையில் பண்ப்பையை வைத்துக் கொண்டு வாசற்பக்கத்தை ஆவலோடு பார்த்தபடி அங்கும் இங்கும் உலாவுகிறேன். நாடு போற்றும் நாடகக்கலைஞனுக்கு பொன் முடிப்பு கொடுக்கும் விழாவையொட்டி நிதி சேர்க்கும் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தேன். ஆனாலும் விழாவுக்கான தலைவரை நேரே பார்க்கவோ அன்றிப் பழகவோ அவகாசம் ஏற்படவில்லை. வேகமாக வந்தகார் நிற்கி விரிந்த நெற்றியுடன் எடுப்பான முக்குடன் காந்தக் கண்களுடன் புன்முறுவல் சிந்தியபடி பொலிவே உருவாக ஒருவர் இறங்குகிறார். 'இவர்தான் அவர்' என்கிறது என் உள்ளம். சந்திக்கிறேன்,

'நியாயமாய் சேர்ந்ததோ மாஸ்டர்?' இது அவரது முதற்கேள்வி. கணிசமான ஒரு தொகையைக் கூறியபோது 'இன்னும் கூடுதலாகச் சேர்த்திருந்தால் நல்லாய் இருந்திருக்கும்' என்கிறார். கூடிய காலம் இருந்திருந்தால் என்று இழுத்தபடி பண்ப்பையைக் கொடுக்கிறேன். பல்கலைக் கழகத்திலும் கொழும்பிலும் தான் திரட்டிய நிதியுடன் சேர்த்தால் ஒரு அளவு திருப்தியாயிருக்கும் என்று திருப்தியடைகிறார். நூருவது தடவையாக மயான காண்டம் என்னும் நாடகத்தை மேடையிடும் நடிக்க மணி வி. வைரமுத்துவுக்கு, ஒரு ஈழத்து கலைஞனுக்கு கொடுக்கும் போது தாராளமாக-உள்ளம் குளிர்க் கொடுக்க வேண்டுமென்ற சிந்தையுடைய இக் கலைப் பெருமகன் வேறு யாரும்ல்ல. கலை, இலக்கியம் என்று சதா இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் பல்கலைக் கழக விரியரையாளர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள்தான்.

மணி ஆறுகிறது. தலைமைப் பேருரை தொடங்குகிறது. நாட்டுக் கூத்துக்கள் 'டிராமா' மோடி நாடகங்கள் புத்துயிரளிக்கப் பட வேண்டும். புதுப் பொலிவுடன் மிளிர் வேண்டும் என்ற கருத்தை அடியொற்றி கணீர் என்ற குரலில் பேசுகிறார். கம்ப நாடான் காவியத்துக்குச் சடையப்ப வள்ளலின் புரக்கும் தன்மை எவ்வண்ணம் காரணமானதோ அதேபோல நம்நாட்டு எழுந்தாளர்களை, கலைஞர்களைப் போற்றிப் புரப்பது நமது தலையாயகடன்

எனப் பேசிப் பொன் முடிப்பை கொடுக்கிறார். எங்கும் கர கோஷம். அவர் வெளியிட்ட பல கருத்துக்கள் அவரை பழமை யில் விளைந்த புதுமலர்ச் செடியாக என்முன் நிறுத்துகிறது. பேசு கக் கலையிலும் துறைபோகியவர் என வியுக்கிறேன். விழாவுக்கு வந்திருந்த பல பல்கலைக்கழக மாணவர்களுடன் உரையாடுகிறேன், பல உண்மைகளை அழிகிறேன்.

கொதிதி வித்தியானந்தன் கவாமி விபுலானந்தர் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை என்போரிடம் முறையாகத் தமிழ் கற்றவர் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராய் அமர்ந்த நாள் முதல் மாணவர் உள்ளத்தில் கலை உணர்வைப் பாய்ச்சியவர். தமிழ்ச் சங்கத்தில் முக்கியம் வகித்து கலைத்துறையில் மாணவர்களை ஈடுபடச் செய்தவர். நா நாடகங்களில் சிலைநிறையும், தவறான எண்ணம், சுந்தரம் எங்கே? போன்ற வெற்றி நாடகங்களையும் தயாரித்தவர். நானுண்டு தன் குடும்பமுண்டு என்று அறையிலோ வீட்டிலோ ஒதுங்காது பல்கலைக்கழக மாணவர்களைப் பலவகைகளில் ஈடுபட வைத்து, தரமான எழுத்தாளர்களை பேச்சாளர்களை, நடிகர்களை, நாடக இயக்குநர்களை உருவாக்கியவர். கல்விபுடன் மட்டுமன்றி கலை ஆர்வத்துடனும் துடிப்புடனும் பட்டதாரிகள் விளங்க அயராது உழைத்தவர் இவரென உணர்ந்து உவகையுற்றேன்.

சந்திப்பின் பின் இவர்மேல் எனக்கு ஒரு அலாதி யப்பிரியம் மாணசீகமான வியப்பு. இதற்குக் காரணங்களைத்துறையில் அகரவேகத்தில் இவர் ஆற்றும் பணிகள் தான். காலத்துக்குக் காலம் இவரால் எழுதப்படும் கட்டுரைகளை வாசிக்கத் தவறுவதில்லை. இவரது எழுத்து ஒவியங்கள் இடம் பெறாத மலர்கள் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டது. இவர் எழுதிய 'தமிழர் சால்பு' 'கலையும் பண்பும்', என்னும் நூல்கள் சிறந்த ஆராய்ச்சி நூல்களாக மிளிகுளினன

தமிழறிவும் கலை ஆர்வமும் மிக்க இவர் கலைக்கழக தமிழ் நாடக குழுத்தலைவரான பின் ஈழத்துத் தமிழ் நாடக உலகில் பெரும் சவசலப்பு ஏற்பட்டது. பெரிய உத்வேகம் பிறந்தது. ஈழத்தின் நாலரபக்கங்களிலும் நடைபெறும் நாடகங்களைப் பார்த்து மெச்சிப் பேசி நாடகமன்றங்களுக்கு ஊக்கம் ஊட்டினார். மன்ற நாடகப் போட்டிகள், கல்லூரி நாடகப் போட்டிகள், நாடக எழுத்துப் போட்டிகள் என்பன ஆண்டு தோறும் அகில இலங்கை ரீதியில் அமைக்கப் பட்டன. பல்வேறு இடங்களில் கருத்தரங்கங்கள் கூட நடைபெற்றன. இவற்றை எல்லாம் நடாத்த, தரிதமாகச் செயற்படுத்த கொழும்பு, கண்டி, யாழ்ப்ப

பாணம், மட்டக்களப்பு, மன்னார், வவுனியா என்று வாராவாரம் பம்பரம்போல் கழன்று சென்று கருமமாற்றினார். கலைக்கழக தமிழ் நாடகக் குழு ஈட்டிய வெற்றிக்கு இவரது அயரா உழைப்பும் தீர்வாகச் சிறப்புமே காரணமென உணர்ந்தேன்.

இத்தகைய பெரியாரை குடும்பசிட்டி சன் மார் சுக சபை எடுத்த முற்பதாவது முத்தமிழ் பெருவிழாவில் தலைமைதாங்க வைக்கும் நோக்குடன் சந்திப்பதற்காக ஒரு முறை பேராதனை சென்றேன். இவரது வீட்டிற்கு அருகே பல மோட்டார் வண்டிகள் நின்றன. உள்ளே நுழைகிறேன். அன்புடன் வரவேற்கிறார், முன்வந்தவர்களுடைய விஷயங்கள் பற்றி அவர்களுடன் கலந்து பேசுகிறார். 'அண்ணாவிமாரைக் கௌரவிக்கும் விழாவை இந்த மாத முடிவில் வைத்து விடுவோம் நாட்டுப்பாடல் தொகுதி வேலையும் முடித்து விட்டேன் அண்ணாவிமாருக்கு பொன்னாடையும் போர்க்கலேண்டும், முயற்சியை வேலை செய்யுங்கள். எல்லாம் வெற்றியை முடியும்' என்று பேசி ஊக்கமளிக்கிறார், 'மன்னூரில் இருந்து வந்த பெரியார்களுக்கு கிளிநொச்சியில் நடைபெறும் திருக்குறள் மகாநாட்டுக் கருத்தரங்குக்கு தலைமைதாங்க வேண்டும் இது கிளிநொச்சிப் பிரமுகர் பிரச்சினை. 'டயமி'யில் குறித்தபடி 'ஆம்' என்கிறார். 'அப்போ நாட்டுக்கூத்து அரங்கேற்றத்தை அடுத்த மாதமே வைக்கலாமா' இது மட்டக்களப்புக் கலைஞரின் வேண்டுகோள். சிரித்தபடி பொருத்தமானதினத்தை முடிவு பண்ணுகிறார்கள். மற்றவர்கள் விடைபெற்றுச் செல்ல என்பக்கம் பார்க்கிறார். கலை அரங்குக்கு தலைமை தாங்குவது பற்றிய விஷயத்தை ஆரம்பிக்கிறேன். 'ரி' எடுத்துவர சற்று அப்பால் அவர் செல்ல, அங்கிருந்த அல்பத்தைப் பார்க்கிறேன். 'கர்ணன் போர்' 'தொண்டி நாடகம்' என்ற நாட்டுக் கூத்துப் படங்களைப் பார்க்கிறேன் ஆடல்களை அடிப்படையாக உடைய வடமோடி தென்மோடி நாட்டுக் கூத்துகளுக்கு புது மெருகு கொடுத்த இவர் பெருமையை, பல்கலைக்கழக மாணவர்களை இவற்றில் நடிக்க வைத்த முயற்சியை நினைவு கூருகிறேன். யாழ்ப்பாணத்தில் இக் கூத்துகளுக்கு இருந்த மகத்தான வரவேற்பை உணர்கிறேன் 'நாட்டுக் கூத்து கொட்டகைக் கூத்து ஆகிய இருதுறைகளிலும் நீங்கள் ஏற்படுத்திய விளிப்புணர்வுக்கு ஈழத்து கலைபுலகு எப்படித்தான் ஈடுசெய்யப் போகிறதோ!' என்றுவாயாரப் புகழ்கிறேன். கலைஞர்களிடம் உள்ள நல்ல அம்சங்களைப் புகழ்வதில், பத்துப் பேருக்குக் கூறுவதில் இன்பம் காண்பவன் நான். கலைஞரையே கருகச் செய்துவிடும் விமர்சனங்களை விஷமாகக் கருதுபவன் நான். 'இராவணேஸ்வரன்' என்ற நாடகக்கூத்தை யும் நடாத்த யோசிக்கிறேன்.' என்கிறார் அவர்; சம்பாஷணை

நீளுகிறது. யாழ்ப்பாணத்துக் கல்லூரி நாடகங்கள் பற்றி என்னிடம் உசாவுகிறார். கல்லூரி நாடகங்களைப்பற்றி விமர்சிக்கும்சிலர் கல்லூரி நாடகங்கள் தயாரிப்பதில் உள்ள சிக்கல்கள் பற்றி உணராதது எழுந்த மானத்துக்கு - நாடக உத்திகளை உணராமலும் கூட கண்டிக்கிறார்களே என்று நாடக விமர்சனங்களைப்பற்றி பேசுகிறேன் 'மற்றவர்களின் கண்டனங்களைப்பொருட்படுத்தாது எமக்குச் சரி என்று பட்டவைகளை துணிந்து செய்வதே என் போக்கு' என்று கூறி கலைஞர்கள் எதைக்கண்டும் கலங்காது துணிவுடன் இயங்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். இதற்கிடையில் கண்டிச்சைவ மகாசபை அன்பர் ஒருவர் தலைநீட்டுகிறார். வாராவாரம் நடத்தும் சமய பாடவகுப்புப்பற்றி பேசுகிறார் நானாய நிர்வாக சபையில் பேசி சுமுகமாய் எல்லாம் நடத்தலாம் என்கிறார். அவரது குழந்தைச் செல்வங்கள் 'அப்பா' என்கின்றன. 'கிறிக்கற்ற மார்ச் பார்க்க வேணும்; வாங்க அப்பா; அம்மாவும் தயார் என்கின்றன. அடம் பிடிக்கின்றன. எழும்புகிறோம். 'விழாவுக்கு கட்டாயம் வருகிறேன்'' என உறுதி கூறுகிறார். கலையரசுவைச் சந்தித்தால் விசாரித்ததாய் கூறும்படி கூறுகிறார், கலை, இலக்கிய உலகில் சதா இயங்கும் கலைப்பெருமகனிடம் விடைபெறுகிறேன். இவரது கலைச்சேவைக்கு உறுதுணையாய் இருக்கும் இவரது பாரியாரது ஒத்தாசை மென்மேலும் வளரட்டும்'' என்ற வாழ்த்தொலி உள்ளத்தில் சதிராட நடையைக் கட்டுகிறேன்.

கலைகளிலே இசை ஒன்று தான் மொழி இன, தேசப் பேதமின்றி வியாபித்தபேறுபெற்றது. அந்த இசைக்கு 'இரத்தினமாகி' விட்டார் குமாரி சுப்பிரமணியம்

இராசரத்தினம். 'சங்கீதரத்தினம்' இராசரத்தினம் அரங்கேற்ற இசையில் மெய்மறந்த கலையரசு சொர்ணலிங்கம் போன்ற பெரியவர்கள் ஆகி கூறினார்கள்.

'கண்டறியாதது' - என்னும் செய்யுட்களரலமைந்ததன் 'அறிவியல் ஆரம்' தமிழன்னைக்கு ஈழத்துக் கவிஞர் இ. சிவானந்தனால் சமீபத்தில் அணி செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் உரைநடையாலேயே விஞ்ஞானக் கருத்துக்களைச் சரிவர விளக்க முடியாது என்போருக்கு, தமிழின் உரைநடையாலே மட்டுமல்ல, செய்யுள் நடையாலேயும் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறமுடியும் என்பதற்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இந்த நூல் அமைந்துள்ளது.

இன்றைய சாதாரணமனிதனின் அன்றாட வாழ்க்கையிலேயே விஞ்ஞானம் இரண்டறக் கலந்து விட்டது. வாழ்க்கையின் பல்வகை நிலைகளிலும் விஞ்ஞானத்தின் சேவை, இன்றியமையாத தேவையாகிவிட்டது. ஆனால், அவ்விஞ்ஞானக் கருவிகளின் இயக்கம், கொள்பொருள்கள் என்ன?- என்பன பற்றிய அறிவு இல்லாமலே மக்கள் வாழ்கின்றனர். 'கண்டு' இருக்கும் பல்வற்றைப் பற்றி 'அறியாது' இருப்பவர்களுக்காவே 'கண்டறியாதது' தோன்றியிருக்கிறது. புதுமையும், கவர்ச்சியும் நிறைந்த இந்தத் தலைப்பே வியப்புணர்ச்சியை

வாசகரிடையே ஏற்படுத்தி விடுகின்றது.

இக்கவிதையாரம் வழக்கமாக வெளிவரும் கவிதைநூல்களிருந்து பெரிதும் வேறுபடுகின்றது. உலகின் பல்வகைப்பொருட்களையும், இயற்கைக்காட்சிகளையும், மனித உணர்வுகளையும் பாடி, சிந்தனைகளையோ உணர்ச்சியலைகளையோ தட்டி எழுப்புகின்ற கவிதைகள் போலல்ல இவை இதிலும் பல்வகைப் பொருட்கள் பாடப்பட்டாலும், அவற்றினடியாக புத்தம் புதிய சிந்தனைகளோ, உணர்ச்சி அனுபவங்களோ கிளர்த்தப் படவில்லை. அப்பொருட்களின் இயக்கங்களும் செயற்படுதிலைகளும், தாற்பரிய உண்மைகளும் விளங்கவைக்கப்படுகின்றனவேயன்றி, அவை-இலக்கியப் படிமங்களாகவோ உவமை, உருவங்களாகவோ, வேறொரு பொருளின், நடப்பின் உட்பொருள் விளக்கங்களாகவோ அமையாது போவதால் இக்கவிதைகள் கவிதாநுபவத்தை ஏற்படுத்தத்தவறிவிடுகின்றன. இந்த நிலையில்தான் விஞ்ஞானக் கருத்துகளின் முடிந்த முடிபுகளை கவிதைகளின் உட்பொருளாகக் கி, வேறொரு வாழ்க்கை நிலையைப் புலப்படுத்தும், புதுமைக் கருத்துக்களாக வெளிப்படுத்தும் முயற்சியினின்றும் இது வேறுபடுகின்றது ஆகவே,

இந்நூல் விஞ்ஞான உண்மை விளக்கப் பாடற்றொருதி எனலாம். ஆயினும்.

சாதாரண மக்களுக்கு வெறும் உரைநடையிலே இவ்வுண்மைகளை எழுதிவைத்தால் பாடசாலைப் புத்தகம் என்று ஒரு

வேலை புறக்கணித்து விடவும் கூடும். வினா-விடை என்ற அடிப்படையில் (ஆனால் அந்த உணர்வு வெளிவராவண்ணம்) நாடகரீதியில் மக்களின் பேச்சுவழக்கில் கவிதையாக்கப்பட்டிருப்பதால் 'விருந்தையில் தூங்கும் தாய்' மட்டுமல்லாது எல்லோரும் 'தன் பாட்டில்' இந்த நூலைப் படித்திட முடியும். விஞ்ஞான உண்மைகளிடையே நகைச்சுவை, காதல், மற்றும் ஆழமான சமுதாய நோக்கு என்பன காணப்படுவதால் மனம் சுளியாது எல்லோரும் விரும்பப்பட்டிருப்பர்.

ஆங்கிலத்தில் விஞ்ஞானத்தைக்கற்று தமிழிற் படிப்பிற்கும்போது, தமிழிலுள்ள விஞ்ஞானச்சுலைச் சொற்களைக்கண்டு ஆகிரியர்களே தினறும்போது கவிஞர் அவர்கள் புதிய புதிய சுலைச் சொற்களை அனாயாசமாக- ஏதோ பன்நெடுங்காலம் பழகி வந்த சொற்களைப்போல கவிதைகளில் அடுக்கிச் செல்கிறார். இந்த நூலின் மூலம் புதிய புதிய ஏற்ற தமிழ்ச்சொற்களையும் காண்கின்றோம். 'மின்சூன்' (டோச் லைட்) குண்டு கூர்ப்பேனா (போல்பொயின்பென்) பதிவுப்பண்ணி (கிராமப்போன்) என்பன அவற்றில் சில.

இது இன்னொரு மாபெரும் உண்மையையும் மறைமுகமாக உணர்த்துகின்றது. அது-

சுலைஞன் ஒருவன், தான் ஏற்றுக் கொள்கின்ற எந்தப் பணியிலும் சமுதாய நோக்கி விருந்து ஒரு போதும் விடுபட முடியாது என்பதையும் இங்கு உணர முடிகிறது. அதற்காக வெறும் பாடநூல் வரிசையிலிடங்க வேண்டிய இந்த நூல் இலக்கியப் பகுதியாலும் ஓரளவு கொண்டாடப் படுகிறது.

இந் நூல் பாடசாலை (உயர்வகுப்பு) மாணவர்களுக்கு பாடரீதியாகவும், மற்றையோருக்கு மனவழி ரீதியாகவும் பொதுவில் எல்லாத் தரத்தினருக்கும் பயன்படும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. இந்த உண்மையை உணர்ந்துதான் வெளியீட்டாளரும் தரமிக்க உயர் தர பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளனர். சிறந்த நூல்களையே வெளியிடும் கொள்கையைக் கொண்ட சன்னகம் - வட இலங்கைத் தமிழ் நூற்பதிப்பகம் இந்த நூலை வெளியிட்டதிருந்து இதனது தரத்தின் உயர்வை வாசகர்கள் நன்குணர முடியும். கவிஞரிடமிருந்து மேலும் பல நூல்கள் வெளிவருதல் ஒரு சமுதாயப் பணியாக வே அமையும்.

-செம்பியன் செல்வன்

மொத்தம் பத்துக் கவிதைகளைச் சுமந்து கொண்டு இரண்டாவது கவிஞன் வெளிவந்திருக்கிறான். தமிழகத்தில் முன்பு பாரதிதாசனின் "சூயிலும்" பின்னர் கவிஞர் சுரதாவின் "சுரதாவும்" முழுக்க முழுக்க கவிதை இதழாகவே வெளிவந்தது போன்று ஈழத்திலும் "கவிஞன்" முழுக்க முழுக்க கவிதையிதழ் ஆக வெளிவருவது நிறைந்த மனத்திருப்பியைக் கொடுக்கிறது. காலாண்டுக் கொருதடவை வெளிவந்தாலும் கவிஞன் ஆற்றும் பணி சிறப்பானது.

ஈழத்தில் தரமான கவிஞர்களின் கருத்துக்களை தொகுத்துத் தர ஒரு கவிதை ஏடு காலாண்டுக் கொருதடவை வெளியிட முடிவு செய்ததே துணிகர முயற்சி.

ஆலு மொழி பத்து

படித்தவனுக்கும் பட்டம் பெற்றவனுக்கும் வேலை இல்லை. வேதனம் கொடு எனக் கேட்டால் அங்கும் கைவிரிப்பு. ஆனால் இதே பட்டதாரி இளைஞன் ஒருவனுக்கு காசநோய் வந்து விட்டால் உதவிப்பணம் உடனடியாகக் கிடைத்து விடும். இந்த நாட்டில் வாழ்பவர்கள் திடகாத்திரமாகவும் சுகதேகிகளாகவும் இருந்து நாட்டிற்கு தொண்டு செய்வதைவிட நோயாளிகளாக இருப்பதைத்தான் தேசியக் கடமையாகக் கருதுகின்றதோ இந்த அரசாங்கம்!

மரமேறிக்கள் இறக்கி விற்று, வாழ்பவன் எழிய சாதியாம்: அவன் ஆலயப் படிக்கட்டிற்கு அப்புறம் போனால் ஆகமங்களே அழிந்து விடுமாம். ஆனால் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவன்-கசிப்புத் தயாரிப்பவன்-தாராளமாக ஆலயத்திற்குள் நுழையலாம். அதை ஆகமம் அனுமதிக்கின்றது. கசிப்புக்குக் கூட கடவுள் மடக்கம் கசிப்புத்தான் உயர் சாதிக் குடிவகை எனச் சாதிக்கும் முடாக்குடியனின் கூற்றில் ஓரளவு உண்மை இருக்கத்தானே இருக்கிறது.!

பிலிம் கமிஷன் சமீபத்தில் இந்தியாவில் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டது 'தகுந்தகட்டங்களில், தவிர்க்க முடியாத இடங்களில் முத்தக்காட்சியை அனுமதிக்கலாம்' அவ்வறிக்கை இப்படிக்கூறுகிறது. இதைப்பார்த்த தமிழ் அத்து முன்னணி நடிகைகள் கூக்குரல் இடுகிறார்கள் 'முத்தமிடுவது ஆபாசம்!' சரி. முத்தமிடுவது ஆபாசம்தான். ஒரு சந்தேகம், இதுவரையும் ஒவ்வொரு படங்களிலும் கதை அம்சத்திற்கு புறம்பாக கட்டிப்பிடிப்பதும் உருண்டு புரள்

வதும் ஒருவர் மேல் ஒருவர் விழுந்து எழும் புவதுமாக நடித்தீர்கள்! இதற்கு என்னபெயர் சூட்டுகிறீர்கள்? — கண்ணகித்தனமா?

கொலை, களவு, காமம், கள், குருநிந்தை ஆகியவை பாவங்கள். இவை ஐம்பெரும் பாவங்கள். இத்துடன் சேர்த்து ஆறுவது பாவம் ஒன்றையும் பாரதி பாடிவிட்டுச் செத்துப் போய்விட்டான்.. குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லப் பாவம்..... என்றான். தாழ்ந்தசாதி என்று மாத்திரமல்ல, உயர்ந்த சாதி எனச் சொல்லிக் கொள்வது கூடப் பாவம் எனச் சொன்னான், பாரதி. இந்த ஆறுவது பாவவாளிகள் இங்குதான் அதிகமாக நடமாடுகிறார்கள்.

‘ஆடுவோமே பன்னாப் பாடுவோமே...’ எனப் பாரதி தேச சுதந்திரத்தை வரவேற்றுப் பாடியபாடல். பள்ளால், விவசாயிகளின் பண்ணையால் சுதந்திரத்தை வரவேற்றான், அவன். ‘கொலை வாளினை எட்டா, மிகக் கொடியோர் செயல் அறவே...’ எனப்பாடினான் பாரதிக்குத் தாசன். ‘ஆடுவேமே..... பாடுவோமே....., எனத் தன்னையும் அவர்களில் ஒருவனாக இணைத்துக் கொண்டே பண்ணிசைத்தான் பாரதி. பாரதி தாசனோ ‘வாளினை எட்டா’ எனத் தன்னை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு மேலே நின்று உபதேசம் செய்கிறார். ‘வாளினை நீ எடு’ என்று.

இதே பாடலைப் பாரதி பாடி இருந்தால் இப்படித்தான் பாடியிருப்பான்: ‘கொலை வாளினை எடுப்போம். மிகச் கொடியோர் செயல் அறுப்போம்...’

ஒருவன் வேட்டைக்குப் போனான். மரை குறுக்கே ஓடியது. கொண்டு வந்த சாமான் களைப் போட்டு விட்டு மரையைத் தொடர்ந்து சென்று வேட்டையாடி விட்டான். பின்னர்

அவனுக்கொரு பிரச்சினை தோன்றியது. மரையின் தோலை உரித்து இறைச்சியைப் பக்குவப்படுத்த வேண்டிய கத்தியை சிறிது தூரத்திற்கு அப்பால் விட்டு வந்ததாக ஞாபகம். உடனே அவன் சுமக்கமாட்டாத சுமையான அம் மரையை இழுத்துப்பறித்துச் சுமந்தபடி கத்தி கிடக்கும் இடத்தை நோக்கிநடந்தான். திருக்கோணமலையில் பல்கலைக் கழகம் என்பது மரையைச் சுமந்து கத்தி தேடிப்போனவன் கதையோ என எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

‘தமிழர்களுக்கு இன்று இக்கட்டான காலம்; இன்று ஒரு நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் வசிக்கிறோம். நமது எதிர்காலம் மிகப் பயங்கரமாகக் காட்சி தருகின்றது’ எனக் கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக தமிழ்ப்பிரதேச மேடைகள் ஒவ்வொன்றிலும் கூறப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இந்தப் பேச்சுக்களில் விரிந்த எதிர்கால நம்பிக்கைக்குரிய உணர்வு ஒன்றுமே இருப்பதில்லை; ஒரு வேளைதமது மேடைப் பேச்சுக்காகவே இந்த நெருக்கடிப் பூச்சாண்டி வரவேண்டும் என இப்பேச்சாளர்கள் விரும்புகிறார்களோ, என்னமோ!

சினிமா நடிகன் மக்கள் மத்தியில் அதிகம் ஊடாடக் கூடாது. அவனது கவர்ச்சி புளித்துப்போய்விடும். எழுத்தாளன் மக்களைவிட்டுத் தூரப்போய்விடக் கூடாது. அவனது சிருஷ்டியின் ஊற்றே வற்றிப்போய்விடும். தனிமைப்பட்டு, செயலிழந்து விடுவான். இவை இரண்டும் இன்று அடிதலை மாறிவிட்டன. நடிகன் எழுத்தாளனைப்போல சகல நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து கருத்துச் சொல்ல முற்பட்டு விடுகிறான். எழுத்தாளனோ நடிகனைப் போலத் தன்னைக் கவர்ச்சிப்படுத்த ஏதேதோ எல்லாம் செய்கிறான். அவரவர் அவர்களாக இருப்பதே அவர்களுக்கு நல்லது.

கடவுள் மனிதன் முன் தோன்றினார்: ‘‘மனிதா! உனது சாதனையை மெச்சுகிறோம். என்ன வரம் கேள்; தருகிறோம்.’’

மனிதன் சொன்னான்;'' கடவுளே! மனிதன் ஏதாவது சாதனைகள் செய்யத் தொடங்கியவுடன் நீர் தோன்றி வரம் தருகிறேன், என்பீர். உமது வரத்தின் மகிமையாலேயே மனிதன் இந்தச் சாதனைகளையெல்லாம் செய்தான் என மனிதச் சாதனையின் புகழையெல்லாம் குறுக்கு வழியில் தட்டிக் கொண்டு போகும் கடவுள் புத்திதான் இது. தயவு செய்து மனிதனைத் தனது போக்கில் விட்டு விட்டு நீர் ஒதுங்கி இரும். வரம் கொடுப்பதையும் மறந்து விடும். இதுதான் நீர் மனித குலத்திற்குச் செய்யும் மகத்தான கடமை''

கடவுள் விக்கித்துப் போய் நின்றார். 'இவன் புராணகாலத்து மனிதன் இல்லைத்தான்!'

இராமாயணத்தில் கூனியினுடைய நா அசைந்தது; ஒரு திருப்பங்கைகேயினுடைய நா அசைந்தது; வேரோர் திருப்பம். சூர்ப்பனகையினுடைய நா அசைந்தது; மற்றுமோர் திருப்பம். சீதையினுடைய நா அசைந்தது; பிறிதோர் திருப்பம். இப்படியாக நான்கு மனப்பான்மையுள்ள நான்கு பெண்களின் நாக்கு அசைவாலேயே மாகாவியத் திருப்பங்களைக் கம்பன் நுட்பமாகக் கையாண்டு ஒரு புதிய உத்தியையே அறிமுகப் படுத்தியுள்ளான் எனக் கொள்ளலாம் அல்லவா?

நாவலின் பின்னணி

டாக்டர்: கே. டி. பி. விக்கிரமசிங்க

தமிழில்: க. நவரத்தினம்

இன்றைய ஆக்க இலக்கியத்தில் நாவல் அதிமுக்கியஸ்தானத்தை வகிக்கின்ற தென்பதுபலராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உண்மையாகும். ஆனால் நாவல் என்பதற்கு தெளிவான வரையிலக்கணத்தைக் கூற விமர்சகர்கள் துணிச்சலற்றிருப்பதை காணமுடிகின்றது. ஆயினும் நாவலின் சில சிறப்பியல்புகளையும், நோக்கங்களையும் தெளிவு படுத்தும் பொருட்டு இவர்கள் சிரத்தை எடுத்துள்ளனர் என்பதைச் சொல்லத்தான் வேண்டும்.

நாவலை நடைமுறைச் சமுதாயத்தினைத் தெளிவாகப் பிரதிபலித்துக் காண்பிக்கும் கண்ணாடியாக பிரபல எழுத்தாளர்கள் பலர் அறிமுகம் செய்துள்ளனர். இது நாவலின் முக்கிய இயல்பொன்றினையும் முக்கிய நோக்கங்களுள் ஒன்றினையும் எடுத்துரைக்கின்றது. சீராகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு நாவல் தரமான வாசகனொருவனுக்கு அதனைப் படிக்கும் போது மகிழ்ச்சியை மட்டுமல்ல மக்கள் சமுதாயம், வாழ்க்கை ஆகியன பற்றிய தெளிவான விளக்கத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். நாவலை கதைக்காகமட்டும் படிக்கும் போது தோன்றும் அற்பநேர மகிழ்ச்சிக்காக விரும்பிப்படிக்கும் கற்றவர்கள் மிதச் சிலரே, அதே வேளையில் பொழுது போக்குக்கு என்றே எழுதப்பட்ட நாவல் நன்மை பயக்கக் கூடிய ஒரு இலக்கியப் படைப்பாக அமைய முடியாது. ஆகையால் ஒரு நல்ல நாவலானது வாசகனொருவனுக்கு படிக்கும்போது இன்பத்தையும் சமூக வாழ்க்கைபற்றிய தெளிந்த அறிவையும் கொடுக்க வேண்டும்.

சிறந்த நாவலொன்று கற்பனையற்ற உண்மை உலகினையே பின்னணியாகக் கொண்டிருக்கும். உண்மை உலகிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதான கற்பனை உலகைப் பின்னணியாகக் கொண்ட, நடைமுறை உலகில் சம்பவிக்க முடியாத அநீத கற்பனைகள் நிறைந்த, நுண்ணறிவற்ற வாசகர்களுக்கு அற்ப மகிழ்வுட்டலாம். ஆனால் இலக்கியத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை இலகுவில் அளந்தறிந்து கொள்ளக்கூடிய வாசகர்களின் உள்ளங்களை வசீகரிக்க முடியாது. தேவதைகளின் கற்பனைக் கதைகளில் சிறுவர்கள் காணும் சுவையினையும் சந்தோஷத்தினையும் நன்கு வளர்ச்சியுற்ற வாசகருள்ளம் காண்பதில்லை.

ஒரு
புதுக்கோணத்
திறவைப் பார்வை

ஜானகிராமனும்

மாயப்பசானும்

அடுத்த இதழில்

நடைமுறையுலகினைப் பின்னணியாகக் கொண்ட நாவலானது வாசகனொருவனுக்கு அவன் வாழும் சமூகத்தின் சுவையான சம்பவங்களையே எடுத்துக் கூறுகின்றது. நாவல் என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் கூற முற்பட்ட மேலை நாட்டு எழுத்தா எரர்கள் சிலர், எழுத்தாளனின் சொந்த அனுபவங்களைக் கதையாக அல்லது கதாபாத்திரங்கள் மூலமாக வெளிப்பட ஏதுவாயிருப்பதே நாவல் என்று கூறியுள்ளார்கள். தத்து ரூபமான நடைமுறையுலக சம்பவங்களைப் பின்னணியாக அமைக்கும் போதுதான் ஓர் எழுத்தாளன் தனது சொந்த அல்லது பிறரது அனுபவங்களைச் சுவைபட எடுத்துச் சொல்ல முடியும்.

எழுத்தாளனொருவனின் அனுபவங்கள் அவனது படைப்பிலுள்ள கதையினதும் கதாபாத்திரங்களினதும் மூலமாகவே சித்தரிக்கப் படுகின்றன. ஆகையால் அவனது கதாபாத்திரங்கள் நிஜவாழ்க்கையிலே காணக்கூடியவைகளாயிருத்தல் வேண்டும். மனிதனொருவன் தினமும் வாழ்க்கையிற் சந்திக்கும் ஆண் பெண் இருபாலானுள் சிலருடன் ஒருமைப் பாடுகள் மிகுந்த கதாபாத்திரங்களையே எழுத்தாளன் தனது நாவலில் சிறுஷ்டிக்க வேண்டும். தனி நபரொருவரின் குணதீசயங்களை நாவலொன்றிலுள்ள ஒரு கதாபாத்திரம் ஒத்திருப்பின் அந்நபர் தன்னையே கேலியின் மையப் பொருளாகக் கொண்டு அக் கதாபாத்திரத்தை நாவலாசிரியர் படைத்திருப்பதாகக் கூறி எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பக் கூடிய சந்தர்ப்பமும் உண்டு. இதன் காரணமாகவே சில நாவலாசிரியர்கள் தங்கள் நாவலில் அங்கம் வகிக்கும் கதாபாத்திரங்கள், இருப்பவர்களுையோ, இறந்தவர்களுையோ குறிப்பிடுவன அல்ல: அவையாவும் கற்பனை என்ற குறிப்பையும் தங்கள் நாவலுடன் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். இதிலிருந்து, ஒரு சிறந்த நாவலானது யதார்த்த உலகினையே பின்னணியாகக் கொண்டிருக்கும் என்பதும், அதன் கதையானது உண்மை வாழ்க்கையின் கதையே என்பதும் தெளிவாகிறது. அத்தகைய பாத்திரப் படைப்புகளில் நாவலாசிரியர் கதையினைக் கற்பனை செய்தாலுங்கூட, தனது நாவலுக்குத் தேவையானவை நாம் வாழும் உலகிலிருந்தும், நாம் நடமாடும் சமுதாயத்திலிருந்துமே பொறுக்கி வைத்துள்ளனர்.

உயர்ந்த நாவலாசிரியர்கள் சிலர் உண்மைச் சம்பவங்களையே தங்கள் நாவல்களின் அத்திவாரங்களாக அமைத்துக் கொள்ளுகின்றார்கள் என்பது உண்மையாயினும் கதையானது உண்மைச் சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமலும், கதாபாத்திரங்கள் குறிப்பிட்ட தனி நபர்களை எவ்விதத்திலும் ஒத்திராமலும் படைக்கப்பட்ட நாவல்களாயிருந்தும் கூட அதியுயர்ந்த நாவல்கள் வரிசையில் இடபெற்றநாவல்களும் உள். இத்தாலியின் பிரபல எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான அல்பெட்டோ மொரூவியா என்பவர் எழுதிய "ரோமாபுரி

மங்கை" எனும் நவலானது நங்கையொருத்தியின் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தைச் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது. கார் சாரதி ஒருவனைக் காதலித்த அந்தக் காரிகை அவனால் கற்பழிக்கப்பட்டுக் கைவிடப்பட்டாள். தன் தாயின் அனுசரணையுடனும் ஆதரவுடனும் அவள் விபச்சாரியாக வாழ்க்கையைத் தொடர்கின்றாள். இந்நாவலானது இதுவரை தோன்றிய சிறந்த நாவல்களுள் ஒன்றாக நிரந்தர ஸ்தானத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது. அல்பேட்டாமொரூவியா எவ்வாறு தனது நாவலின் முக்கிய கதாபாத்திரத்தையும், உயிரோட்டமுள்ள கதையினையும் படைத்தார் என்று பத்திரிகை நிருபர்கள் அவரைக்கேட்டார்கள். தனது நாவலானது முற்றிலும் மனதால் கற்பனை செய்யப்பட்ட ஒன்று என்றே அவர் களுக்குப் பதிலிறுக்கையில் கூறினார். ரோமாபுரி மங்கை எழுதுவதற்குப் பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் அடறியாரு என்ற ஒரு பெண்ணைத் தாம் சந்தித்ததாகவும், அச்சந்திப்பின் பின்னரே பெண்ணொருத்தியை மையமாக வைத்து ஒரு நாவல் எழுத வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியதாகவும் அவர் கூறினார். அவர் மேலும் நாவலைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் பிளபேட் என்பவர் தனது "மேடம் பேவாரி" என்னும் நாவலை, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்களைப் பின்னணியாகக் கொள்ளாமல் தன் சொந்தக் கற்பனையைக் கொண்டே தீட்டினார் என்றார். ஓர் எழுத்தாளன் நாவல் எழுதும்போது தன் சொந்த அனுபவங்கள் அவனுக்குப் பயன்படுகின்றன என்றாலும் உண்மை அனுபவங்களின்றி ஒரு நாவலெழுதுவது மிகக் கடினமான காரியமென்றும் மொரூவியா பத்திரிகை நிருபர்களுக்குக் கூறினார்.

தலை சிறந்த நாவலாசிரியர்களுள் முக்காலத்திலும் முன்னணியிருப்பவராகக் கருதப்படும் வியோடால்ஸ்டாய்தமது நாவல்கள் நாடகங்கள் அனைத்தையும் உண்மைச் சம்பவங்களை உள்ளத்திலும் நிறுத்தியே உருவாக்கியுள்ளார். தன்னிடத்தில்கருணை காட்டாத கணவன் வேறொரு பெண்ணைக் காதலிக்கும் செய்தி கேட்ட பெண்ணொருத்தி ஓடும் புகையிரதத்துக்குத் தன்னை இரையாக்கிக் கொள்ளும் சம்பவம் டால்ஸ்டாய் வசிக்க இடத்திற்கு அண்மையில் நிகழ்ந்தது. இச்சம்பவம் நடைபெற்ற இடத்தைப் பார்வையிட்ட அவர் இதனை மையப் பொருளாக மனதிற்கொண்டு ஒரு நாவலைப் படைத்தார். உலகப் புகழ்மிக்க நாவல்களுள் ஒன்றான "அன்னா கரேனினா" இந் நாவலாகும். உண்மைச் சம்பவத்தில் ஆசிரியர் கண்ட பெண்ணினைப்போல தன் கணவனின் செய்து கொள்ளவில்லை. காதலனுக்காகத் தனது கணவனைக் கைவிட வழியில்லாமையாலும், தன் காதலன் தொடர்ந்து தன்னைக் காதலிக்கவில்லை என்பதாலுமே அன்னா புகையிரதத்திற்குமுன்னால் தன்னைப் பவியிட்டுக்கொண்டார்.

டால்ஸ்டாய் எழுதிய புனருத்தாரணம் "குறூலர் செளரா" என்பன அவரது நண்பர்களால் வர்ணிக்கப்பட்ட உண்மைக்

கதைகளை கருமையங்களாகக் கொண்டு பின்னப்பட்ட நாவலாகும், மிகச் சிறந்த நாவல்களாக பாராட்டுக்களைப்பெற்ற இவ்விர நாவல்களும், நிதர்சன உலகையே பின்னணியாகவும் உயிருள்ள கதாபாத்திரங்களையே மையமாகவும் கொண்டிருக்கின்றன. அவரின் "யுத்தமும் சமாதானமும்" எனும் நாவல் மாவீரன் நெப்போலியனின் ரஷ்ய ஆக்கிரமிப்பை அடித்தளமாகக் கொண்டு ஆக்கப்பட்டாலும், இதிலுள்ள கதாபாத்திரங்கள் அவரைச் சூழ இருந்த நண்பர்கள், உறவினர்கள், சுற்றத்தினராதியோரிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டவையே. டரல்ஸ்டாய் கௌரவமான குடும்பத்தில் பிறந்ததினால் உயர் வகுப்பினரின் வாழ்க்கையை அழகாகச் சித்தரிக்கக் கூடிய திறமை பெற்றிருந்தார்.

நாவலாசிரியர் ஒருவர் தாம் வசிக்கும் சமூகத்தை அளந்தறிந்த வராகயிருத்தல் மட்டுமல்லாமல் சுவைபட அவற்றைத் தமது நாவல்களில் விவரிக்கவல்லவராயுமிருத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு நாவலாசிரியரும் தாம் ஊறிவளர்ந்த சமூகத்தோட்பாடுகளை தமது நாவலில் கூறுவது தவிர்க்க முடியாததாகும். டால்ஸ்டாய் உயர்குடும்பத்திலுதித்தவராதலால் அவரது இலக்கிய ஆக்கங்கள் அவ்வகுப்பினரின் வாழ்க்கைபற்றி அவருக்கிருந்த தெளிவான அறிவை வெளிப்படுத்துகின்றன. அன்றைச் செகோவ் நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த வைத்திய கலாநிதி, ஆகையால் அவரது எழுத்தோவியங்கள் நடுத்தர வகுப்பினரின் வாழ்க்கை முறைகளை வர்ணிக்கின்றன. மார்க்சிம் கார்க்கி தொழிலாளர் வர்க்கத்தில் தோன்றியமையால் சாதாரணமக்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களை நன்கறிந்தார். அவரது சிறுகதைகள் பின்தங்கிய ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் வாழ்க்கையினைப் படம் பிடித்துக்காட்டுகின்றன.

நாவலாசிரியர்களுள் சிலர் தமது சொந்த வாழ்க்கைக் கதைகளையே தமது தமது நாவல்களில் கூறுவதுண்டு. அத்தகைய நாவல்களில், ஆசிரியர் தாம் வசிக்கும் இடம், மக்கள், சமூகம் பற்றிய சொந்த அறிவைக் கொண்டே பின்னணியை அமைத்திருப்பர். ஆகையால் இவை வெற்றி நாவல்களாக வாகை சூடுவது சலபமாகி விடுகின்றன. உலகின் பிரபல நாவலாசிரியர்களுள் ஒருவரான 'சார்ல்ஸ் டிக்கின்ஸ்' 'டேவிட் கொப்பீல்டு' என்னும் பிரபல நாவலில் தமது சொந்த வாழ்க்கை வரலாற்றையே எழுதியுள்ளார். டேவிட் கொப்பீல்டு என்னும் பெயரின் முதலெழுத்துக்களான டி. சி. என்பன சார்ல்ஸ் டிக்கின்ஸ் என்பதன் முதலெழுத்துக்களின் முன்பின் மாற்றமே என்று நம்பப்படுகின்றது. ஆங்கில இலக்கியங்கள் அனைத்திலும் தரமானவை எவை என்று வடிகட்டிப் பார்த்தால் சார்ல்ஸ் டிக்கின்ஸின் படைப்புக்களே எஞ்சி நிற்கக் கூடியன; அவற்றுள்ளும் டேவிட் கொப்பீல்டுதான் தனியே நிற்க வல்லது. என்று வியோ டால்ஸ்டாய் கூறியுள்ளார். எழுத்தாளனொருவன் தன் சொந்தக் கதையையே மையக்கருவாகக் கொண்டு படைக்கும் நாவல் பாராட்டுப் பெற்று வெற்றி நாவலாக விளங்கும் என்ற உண்மையை இது ஊர்

ஜிதம் செய்கின்றது. இரவல் அனுபவங்களைக் கொண்டு அமைக்கப்படும் நாவல்கள் அனேகமாக அதிக புகழைப்பெறுவதில்லை. குறுகிய கால எல்லைக்குள் ஒரு நாவலுக்கான இரவல் அனுபவங்களைப் படித்தறிவதிலும் கஷ்டமான காரியமாகும்.

தோமஸ் ஹார்டி என்ற ஆங்கில நாவலாசிரியர் தமது வேற்று சமூகமான உயர் ஆங்கில வகுப்பினரின் வாழ்க்கை நெறிகளைக் கற்பதில் மிகுந்த சிரமமெடுத்தார். உயர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்களின் விருந்து நிகழ்ச்சிகளிலும், பொதுவைபவங்களிலும், அவர்களது நாகரீகம், பழக்க வழக்கம் ஆகியவைபற்றிய அறிவைப் பெறும் பொருட்டு பங்கு பற்றி வந்தார். ஆனால் அவரது ஆக்கங்களுள் இவை தோல்வி முயற்சிகளே என விமர்சகர்கள் கண்டார்கள்.

பிரெஞ்சு நாட்டின் புகழ்வாய்ந்த நாவலாசிரியர்களான கொன் கோட் சகோதரர்கள் தங்கள் சக்தியையும் நேரத்தையும் வேறுபட்ட சமூகப் பிரிவுகளில் வசிக்கும் மக்களின் வாழ்க்கை விதங்களைத் தங்கள் நாவல் மூலமாக உலகறியச் செய்தல் வேண்டுமென வேண்டி பூண்டிருந்தனர். ஆனால் இத்தனை ஆராய்ச்சிகளும் அவர்களுக்குப் பெரும் பயனைக் கொடுக்கவில்லை. இவ்விரவரும் தமக்குச் சற்றேனும் பழக்கமில்லாத சமூகத்தினரைப் பற்றிப் படிப்பதிலேயே முழுநேரத்தையும் செலவழித்தாலும் தமது சொந்த இல்லத்தில் வேலைபுரிந்து வந்த வேலையாட்களின் வாழ்க்கை இரகசியங்கள் பற்றி சிறு அறிவுகூடப் பெற்றிருக்கவில்லை. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக வேலைக்காரியொருத்தி தமது சொந்த வீட்டிலேயே பணத்தைக் களவாடுவதை வளக்கமாகக் கொண்டிருந்தாள் என்பதையோ, அல்லது தினமும் மதுவுக்கு தன்னை அர்ப்பணித்து வாழும் மங்கை அவள் என்பதையோ அவர்கள் அறிந்திலர். தினமும் தமது வீட்டு வாசலில் கூப்பாடுபோட்டழைக்கும் பால்க்காரனொருவருடன் தவறான தொடர்பு கொண்டு இரு குழந்தைகளுக்குத் தாயானவள் என்பதைக் கூட அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. அவள் இறந்த பின்பே இவற்றையெல்லாம் அயலவர்களிடமிருந்து கேள்வியுற்றனர். அதன் பின்னரே அவள் வீட்டில் வாழ்ந்த காலங்களில் அவள் மேற்கொண்ட வாழ்க்கை விபரத்தை ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்தனர். தம்முடன் வாழ்ந்த வேலைக்காரியின் வாழ்க்கைபற்றிய இந்த அறிவைக் கொண்டே அருமையானதோர் நாவலை ஆக்கிக் கொண்டனர்.

ஆகவே, பழக்கப்படாத பாத்திரங்களையும் சூழல்களையும் பின்னணியாகக் கொண்டு பின்னப்படும் நாவல்கள் பிழைத்து நின்று நடைகாலம் வாழ்வதில்லை, நன்கு பழக்கப்பட்ட கதாபாத்திரங்களையும் சூழலையும் பின்னணியாகக் கொண்டு உயரிய நாவல்களை உருவாக்கலாம் என்பது வெளிப்படையாகும்.

‘நந்தி’

நான்: வணக்கம்! லண்டனுக்குப் போய் வந்தீர்கள். மரியாதையான வார்த்தைகள் ஏதாவது.....?

நந்தி: ஓ தெரியுமே! குட் மோனிங்... சொரி... குட் ஈவினிங். என்னுடன் நீங்கள் போட்டியோ... சொரி பேட்டியோ?... காலையில் முழி விசேஷம் ஒரு வெள்ளையன் தான். மோனிங் என்பான்; நானும் ஒரு மோனிங் குட் தேவையில்லை. குளிக்கும் அறைகளுக்கு இருவரும் ஒன்றாகப் போகிறோம். வாசலில் நின்றபடி ‘ஆஃப் டர் யூ’ என்கிறான். ‘உன்பின்னால் நான் போகிறேன்’ என்று வழி விடுவது ஒரு மரியாதை மொழி ‘.....’ என்று ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன். ‘சொரி’ என்கிறான் ‘துக்கப்படுகிறேன். கேட்கவில்லை. திருப்பிக் கேளுங்கள்’ என்று அர்த்தம். குளிப்பு அறையில் இருந்து திரும்புகிறோம். வழியில் நான் நின்றபடியே ‘ஆஃப் டர் யூ’ அவன் போகும் போது ‘தாங்க் யூ’. நான் அப்போது அவன் வழி தந்தபோது ‘தாங்க்யூ’ போட்டிருக்க வேண்டும். என்ன நினைத்தானே? இப்படியாக தினமும் ஒரு சொல் பொறுக்குகிறோம்.

நான்: ‘மல்விகை’க்கு வாரா வாரம் ‘லண்டன் கடிதம்’ எழுதுவதாகக் கூறிச் சென்றீர்கள். ஏன் எழுதவில்லை?

நந்தி: ஐ ஆம் ஆஃப்ரேட். ஐ கணெற் ஆன்ஸ்வர் தற். எக்கச்சக்கமான கேள்விகளைக் கேட்டால் அல்லது பொல்லாத வேண்டுகோள்களை வேண்டினால் ஆங்கிலேயனுக்கு ஐ ஆஃப்ரேட்...’ என்று தொடங்கும் மரியாதை உதவுகிறது ‘நான் பயப்படுகிறேன் ஐயோ!’, என்பது நேரடியான மொழி விழிப்பு.

நான்: நீங்கள் பயப்படாத விஷயம் ஏதாவது?

நந்தி: பல. (1) ஆங்கிலம் பேசுவது. அங்கே போய் முதல் மாதம் அவர்கள் பேசுவதும் நாங்கள் பேசுவதும் ஒருவருக்கொருவர் புரியாது. ஆங்கில உச்சரிப்பில் அவ்வளவு பேதம், பின்பு மாதாமாதம் அவர்கள் பேசுவது எமக்கு விளங்கும். நாங்கள் பேசுவது அவர்களுக்கு எப்போதாவது முழுமையாக வெளிக் குமோ சந்தேகம். ஆனால் ஆங்கிலம் எமது தாய்

மொழி அல்ல என்பதை ஆங்கிலேயன் உணர்கிறான், ஆகையால் கூசாமல் அவன் முகத்தைப் பார்த்துநாம் ஆங்கிலத்தில் பேச முடிகிறது. ஆனால் கறுவாக்காடு சுண்டுக் குளியிலும் ஆங்கிலம் எமது தாய் மொழியல்ல என்பதை ஒப்புக்கொள்ள பலருக்கு கௌரவ அடிமைத்தனம் விடுவதில்லை. அதனால் நான் இலங்கையில் ஆங்கிலம் பேச ஐ வால்ஸ் ஆஃப்ரேட்.

நான். கறுவாக்காடும் சுண்டுக்குழியும் லண்டனில் ஆங்கிலம் பேசும்போது எப்படி?

நந்தி: ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலேயனுக்கு விளங்காது. பின்பு சமாளித்துக் கொள்ளுவான்.

இரண்டாவது உணவு விஷயம். அங்கே உணவுப் பிரச்சினை இல்லை. கேட்டு வாங்க கடைகள் உண்டு. கேட்காமல் வாங்கயந்திரங்கள் உண்டு. பணக்குத்தியைப் போட்டு பொத்தானை அழுத்த பால், கறுப்புக் கோப்பி, சொக்கிலேட், முட்டை எல்லாம் கைக்கு வரும்; நின்றபடியே உண்ணலாம்.

நான்; சோறு?

நந்தி: ஆகா! அதை ஏன் ஞாபகப் படுத்தி வயிற்றெரிச்சலை உண்டுபண்ணுகிறீர்கள்? மே மாதம் லண்டனில் சமைத்துச் சாப்பிட்ட சோறு உணவுபோல், இங்கே நான் இன்னும் திருப்தியோடு உண்ணவில்லை.

நான்: பொய்

நந்தி: ஐ ஆம் ஆஃப்ரேட்

நான்; சரி சொல்லுங்கள்.

நந்தி: அங்கே திறமான அரிசி வகைகள் உண்டு. பருப்பு, கிழங்கு, கீரை, கோவா, போஞ்சி, மீன், இறைச்சி... கத்தரிக்காய், புடலை, பாவை, கருவேப்பிலை. தேங்காய், — எல்லாம் உண்டு. பெரும்பாலும் பாலுக்கு பசுப்பாலையே உபயோகிப்போம். அரைமணி நேரம் சமைக்கப் போதும், வசதிகள் உண்டல்லவா? ஒரு இரகசியம் லண்டன் இலங்கையில் பெண்களிலும் பார்க்க அண்கள்தான் திறமையான சமையல்காரர் நான், ஆமாம் நான் கூட பல சகோதரிகளுக்கு அங்கே சோறு வடிக்காது உவிக்கக்காட்டிக் கொடுத்திருக்கிறேன், லண்டனில் சமயலுக்குப் பி எச் டி எடுக்கத் தகுந்தவர்களில் கணபதிப்பிள்ளைகாசிநாதன் பத்மநாதன், யோகச்சந்திரன் முதன்மையானவர்கள் முதல் மூவரும் கலியாணம் ஆகாதவர்கள்.

நான்: சிவதம்பி எப்படி?

நந்தி: கலியாண மானவர் சிவதம்பி!

நான்: அல்ல அவரைப் பார்த்தீர்களா?

நந்தி: பார்த்தேன், கொழும்புக்குப் போகின்ற சிவதம்பியை பேராதனை ஸ்டேசனில் கண்டேன், லண்டன்போக நின்றவரை கொழும்பில் கண்டேன் அவ்வளவுதான் இருவர் ஒரே காலத்தில் இங்கிலாந்து போனால் இருவரும் பெரும்பாலும் மூன்று வருடம் சந்திக்க மாட்டார் என்று அர்த்தம். லண்டனின் ஜனத் தொகை ஏறத்தாள அகில இலங்கையின் ஜனத்தொகை. அங்கேசிவதம்பியைக் கூட கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம். அத்துடன் நான் லண்டனின் சர்வகலாசாலையில் இலங்கை மலேரியாவைப்பற்றியும் அவர் பேர்மிங்ஹாம் சர்வகலாசாலை 'கிரேக்க பகுதியில் தமிழ் நாடகத்தைப் பற்றியும் துப்புத்தேடி ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள். சந்திக்கவா போனார்கள்.

நான்: அத்துடன் சொரி, ஆஃப்டர் யூ.

நந்தி: பிரயாணம் செளகரியம் ஆனால் விலை அதிகம் இங்கே வெள்ளவத்தை - கோட்டை பஸ் பிரயாணம் 20 சதம் அங்கே அதேபிரயாணம் இரண்டு ரூபா. யாழ்ப்பாணம் - கொழும்பிலிருந்து ரயில் பத்து ரூபா. அங்கே நாற்பது ரூபா. ஓ! இன்னொரு இரகசியம் அங்கே பழைய பஸ்கள் தாம் இங்கே புதிய ஸ்க்கள்!

நான்: நீங்கள் பயப்படும் விஷயங்கள் ஏதாவது?

நந்தி: உண்டு, சிலோன் சென்றர் என்ற இலங்கை விடுதிக்குப் போவது. இந்த விடுதி இலங்கை அரசாங்க தூதுவராலயத்தினரால் நடத்தப்படுவது, அங்கே ஆங்கில சிங்க பத்திரிகைகளைப் பார்க்கலாம். ஆசைக்கு இங்கிலாந்தில் ஈ, மூட்டை, சிலந்திகூடப்பார்க்கலாம். ஆனால் இவை பயங்கரமானவை அல்ல, ஈயும் மூட்டையும் சிலந்தியும் எம்மை அவமானப்படுத்தா. இங்கிலாந்துக்குப் புதிதாக வந்தவரை ஏழ்மனமாகப் பார்க்க மாட்டா, இங்கிலாந்தில் வந்து 'குடி ஏறிய' பேய்ஸ் வோட்டர் வட்டார இலங்கைக் குழு ஒன்று உண்டு. அவர்கள் தாம் பயங்கரமானவர்கள்.

நான்: லண்டனில் இலங்கையரைப் பற்றிக் கூறினீர்கள். ஆங்கிலேயரைப் பற்றிக் கூறவில்லையே. பெரிய விஷயங்களை அல்லவா எதிர்பாத்தோம், இங்கிலாந்தின் பொருளாதாரம், வைத்தியம், கல்வி கற்றுப்படுத்தோல் விவகாரம், என்னெப்பவல் பிரச்சினை, கம்பியூட்டர் சாதனை, நாடக வளர்ச்சி, எழுத்து, எழுத்தாளர் சந்திப்பு?

நந்தி: ஐ ஆம் ஆஃரேட்

[நந்தியைப் பேட்டி கண்டவர் நந்தி]

யாழ்ப்பாணம்

உலோகத் தொழிற்சாலை

[குருகாத சுவாமி கோவிலுக்கு முன்னால்]

உரிமையாளர்: பொ. செல்வத்துரை

45, பருத்தித்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்

உள்நாட்டுக் கைத்தொழிலு ஆதரியங்கள்

(Electric Welding)

இயந்திரத்தைக்

கொண்டு

உங்கள்

★ லொறி, வான் செலிகளும், உழவு யந்திர (ட்ரெக்டர்) உடைந்த உறுப்புக்களும், சீனச்சட்டி, இரும்பு மற்றும் இயந்திர உபகரணங்களும் ஓட்ட—

★ நவீன அமைப்பு வீடுகளுக்கு :

- கிறில் யன்னல்கள்
- கேற்றுகள்
- கதிரை
- மேசை
- கட்டில்
- மற்றும் வீட்டுத் தளபாடங்கள் செய்யும்

யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த தொழில் ஸ்தாபனம்

பாலக்காடு

RVG

பீடிகளையே

உபயோகியுங்கள்

விநியோகஸ்தர்கள்: வ. வ. இராமசாமிப்பிள்ளை அன் சன்ஸ்

47, பீச் ஸ்ட்ரீட், யாழ்ப்பாணம்.